

1981 TOINEN WOSIKERTA

HINTA 5MK

(2/81)

NALLEPOSTI3

Pääkirjoitus

Ei ole aiheita.
Aiheita ei ole.

Paras kirjoittaa
absoluuttisesta
totuudesta: siitä
saa aina jotain
irti. (kv.)

Kuvassa eräs absoluuttisen totuuden innokkaimmista xstävistä kautta aikojen.

NALLEPOSTI julk. Suomen Nalleyhdistys oy. (olematon järjestö)

päätoimittaja: "Nalle" Virolainen (sarja- ja muut kuvat)+(teksti)

toimittajat: "Nalle" Alasoini (teksti)

"Nalle" Merikanto (teksti)+(public relations)

vieraileva tähti: Urpo K. Suomen johtava vetelehti

ilmesitt
21.5

toimituksen osoite:

Nalleposti/S.Merikanto

III linja 19 A 30

00530 Hki 53

irtanumerot Smk

painopaikka:

Limes ry.

ilmoituksia vaihdetaan muiden pienlehtien kanssa

kiitokset palaut-

teen lähittäneil-

le ja kaikille muil-

lekin ja hyvää

olua kaikille

mitähön vielä?

ai joo: mäh, mäh,

mäh, mäh, mäh, mäh,

mäh, mäh, mäh, mäh

mäh, mäh, mäh...

#ÄVÄ# • POLIISI ON YSTÄVÄ# • POLIISI ON YSTÄVÄ# •

Lähes kaikkihan me ymmärrämme, että ehdoton nöyryys ja tottelevaisuus sekä taivaallista että maallista esivaltaa kohtaan on yksi protestanttisen etiikkamme meille asettamista tinkimättömistä säännöksistä. Samoin me ymmärrämme, että nykyinen kapitalistinen yhteiskuntamuotomme takaa meille parhaat edellytykset moniarvoiseen elämään ja yksityisomaisuutemme kartuttamiseen. Keskuudessamme on kuitenkin olemassa joitakin ymmärtämättömiä, harhaanjohtettuja ja moraaliltaan rappeutuneita ihmisryhmiä, jotka pyrkivät toiminnallaan saattamaan häpeään isiltä perittyjä pyhiä arvoja ja perinteitä. Näitä ryhmiä ovat mm. kommunistit, hipit, luonnonsuojelijat, ateistit, aseistakieltäytyjät, homoseksualistit, puliukot ja mielisairaas. Mutta ei hätää, sillä erinomaisella yhteiskunnallamme on turvajärjestelmä, joka suojaa jäseniämme ja omaisuuttamme näiden moraaliltaan rappeutuneiden voimien turmiolliselta vaikutukselta. Tämä turvallisuutemme takaa on poliisi. POLIISI LYÖ KUN KÄSKETÄÄN. POLIISI AMPUU KUN KÄSKETÄÄN. POLIISI TAPPAA KUN KÄSKETÄÄN. POLIISI ON ARMEIJAN OHELLA LAILLISEN YHTEISKUNTAMUOTOMME PARAS TURVA.

Joissakin yhteiskunnissa kansalaiset ovat halunneet osoittaa kunnioitustaan järjestysvaltaa kohtaan jopa siten, että ovat keskittäneet armeijalle tai poliisille korkeimman maallisen vallan. Näitä valtioita kutsutaan vastaavasti sotilasvaltioiksi ja poliisivaltioiksi. Tällaisia onnellisia valtioita ovat nykyään monet Latalalaisen Amerikan valtiot sekä aikaisemmin Hitlerin Saksa, Italia Mussolinin aikana ja Francon Espanja. Kukapa ei tietäisi sellaisia maineikkaita nimiä kuin Gestapo Saksassa ja Kansalliskaarti Espanjassa. Meillä Suomessa korkeinta ja perinteikkaintä poliisikulttuuria edustaa Suopo.

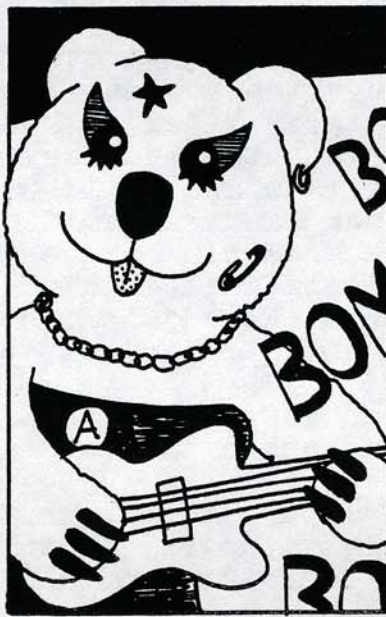
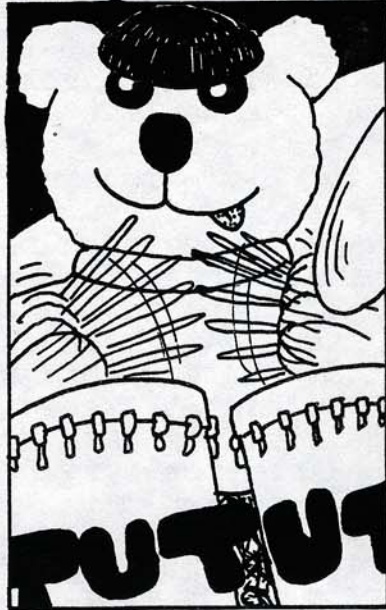
Omaisuuden turvaaminen on yksi poliisin tärkeimmistä tehtävistä. Tämä pyhä periaate on saanutkin siunauksessa perustuslaissamme (Suomen Hallitusmuoto 17.7.1919/94 6§), jossa sanotaan: "Jokainen Suomen kansalainen olkoon lain mukaan turvattu hengen, kunnian, henkilökohtaisen vapauden ja omaisuuden puolesta". Tämän periaatteen toteuttamiseksi on poliisille annettava laajat valtuudet toimia omistusoikeuden loukkaajia vastaan olipa kyseessä sitten yksityisen rikollisen suorittama omistusoikeuspykälän häpäisy tai järjestäytyneen kommunismin salajuoni. Tässä maassa ei jumalauta sosialisoida, eikä halvenneta esivaltaa. Siitä ja paljon muustakin pitää poliisi kyllä huolen.

Kuva: Venepoliisimiehet laumartuneina tutkimaan erään veneen vielä lämmintä moottoria. Ko. veneellä on hetkeä aikaisemmin solakuljetettu maahamme joukko siveettömiä julkaisupa (=Nal - 2 - postt)

#POLIISI ON YSTÄVÄ# • POLIISI ON YSTÄVÄ# • POLIISI ON YSTÄVÄ# •

Kuulkaapa: joskus tapahtui näinkin...

© K. Virolainen 1980

**TV KERTOO
TOTUUDEN:**

NALLE KARPON
DOKUMENTTI-
SARJA OSA 27
jossa N. Karpo
hedustelee nuori-
solta: KUKA ON
SINUN SUOSIKKI
RAHJARAÄVÄ-YH-
TYEESI?

**HUIMIA
PALJASTUKSIA
(TAAG)**

Ai tota...niinku ett mi-
leä on mun suosikki-
bändi!

No jos sä sitä ky-
syt ni se on tie-
tysti toi. Punk Koleh-
mainen ja Raadonraas-
kaapt...

No vittu, Punk Kolehmai-
nen ja Raadonraaskaapt
tietysti!

Joo, meidän mielestä ton Punk Koleh-
maisen piiseissä on niinku sanomaa.
Niinku luennon ja rauhan puolesta...

Jeah peipi... se on
Punk Kolehmainen and
Raadonraaskaapt you
know

Kyllähän se Punk Ko-
lehmainen ja R...oh
taitaa olla minunkin
suosik-
kini...

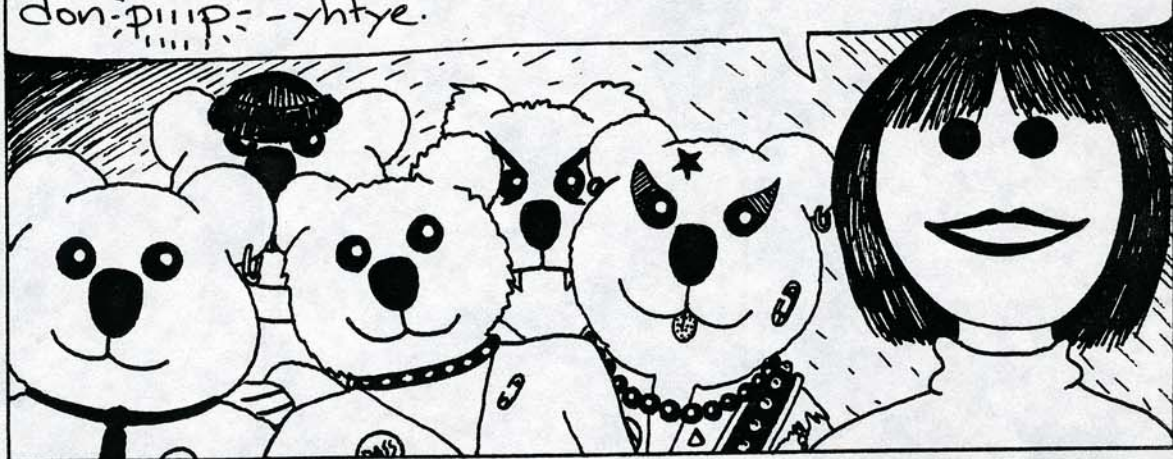

Tota... emmä vaan
vittu...tia...

haastattelu

Hyvää iltaa rakkaat katsojat! Tällä kertaa meillä on tässä mene ja muna -ohjelmassamme ilo tutustua muutamain vaihtoehtokulttuurin edustajiin. Ensin meillä on tässä haastateltavana Punk Kolehmainen ja Raadon-piiip-yhtye.

No, Kolehmainen sana nopa nyt, mitä mieltä olet, potkuko vanhemmat teitä nuoria nykyisin kovasti pöyhän?

Tota... emmä ny oikein tiedä... Mun isä ja äiti on ainaki kivoja...

Entäpä tämä nuorison lisääntynyt alkoholinkäyttö? Mitä mieltä sinä olet siitä, Fat?

Joo... emmä oikein toinen jengiä ku ne vaan dokaa, mun mielestä syöminen on paljo kovempi juttu...

Käykö yks pastilli...?

Mitä mieltä te olette nuorison väkivaltaisuuksista? Sulonen?

Turpiin vaan niille, ei siinä myy auto...

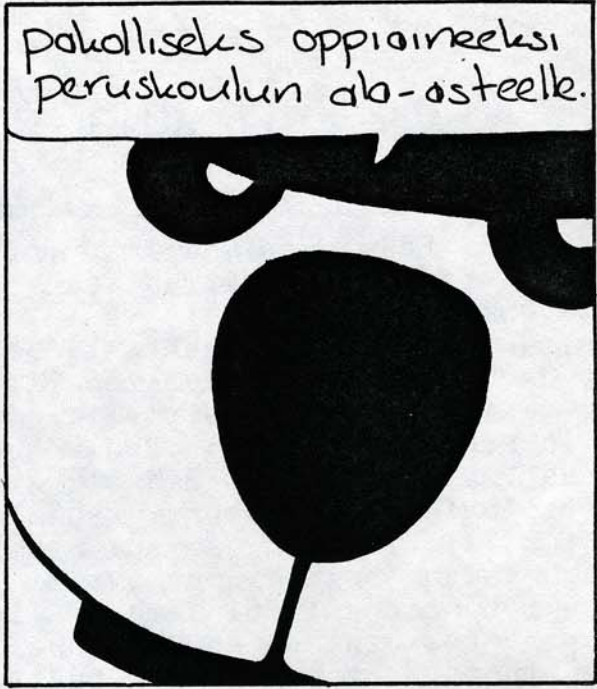

Siirrytäänkö nyt sitten luonnonsuojeluun ja naisasiaan Mitäpä mieltä sinä Sivi olet näistä asioista?

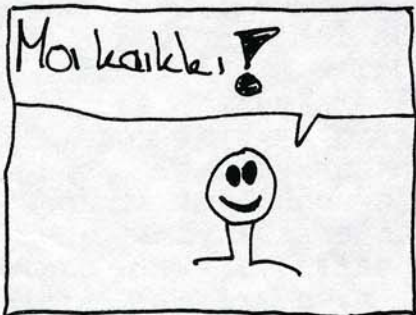
~~PIIP~~ ~~PIIP~~ ~~PIIP~~ saivat mun puolesta hypätä koiräläveen kaikki ~~PIIP~~ ~~PIIP~~ puutteessa elävät feministit...

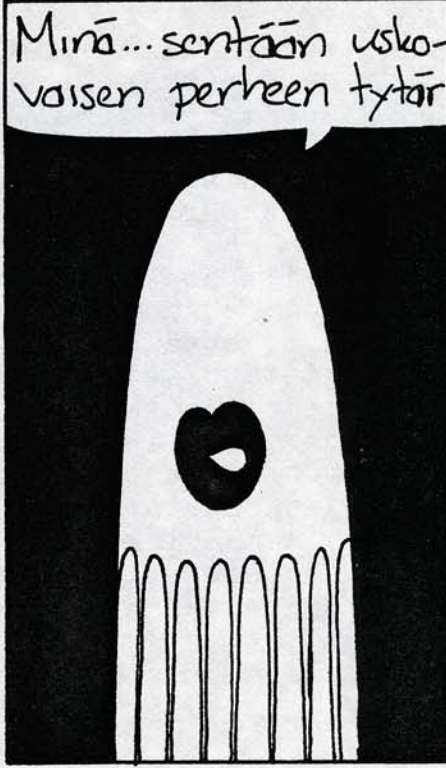
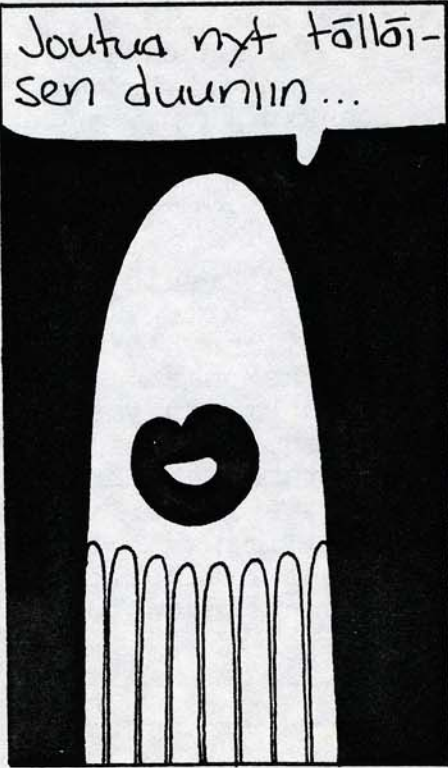
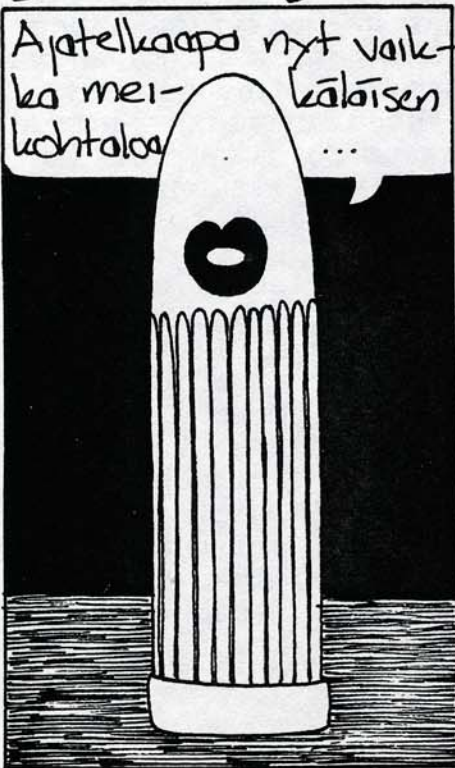
Ja Lahtinen sitten...
Mitäs mieltä sinä olet tästä porno-
graafiasta?

LOPPU

Hanna Hieromasaura seikkailee

Ursula K. LeGuin

teksti: KV

Ursula K. LeGuin on maailman paras tieteiskirjailija. Minulle. Valitettavasti voin tässä esittää vain hyvin suppeasti faktatietoja Ursula-tädistä, sillä niitä ei ole yksinkertaisesti ollut liiemmin tarjolla. Mutta eipä tuo kai niin kauheasti haittaa: hänen kirjansahan ne tärkeimmät ovat ja niihin on kyllä perehdytty, joten tämä on siis jonkinmoinen Ursula-tädin tuotannon esittely.

Mutta ensin ne faktat: Ursula Kroeber LeGuin on syntynyt Kaliforniassa vuonna 1929. Hänen äitinsä oli kirjailija Theodora Kroeber ja isänsä antropologi A.L. Kroeber. Ursula opiskeli Radcliffe Collegessa ja Columbian Yliopistossa ja meni naimisiin ja hänellä on ainakin yksi tytär... Ursula-tädin ensimmäinen novelli julkaistiin vuonna -61 ja hänen ensimmäinen romaaninsa 1966. Tämän jälkeen hän on julkaissut tusinan verran romaaneja, epälukuisen joukon novelleja eri antologioissa. Tähän mennessä hänen tuotannostaan on suomennettu romaanit Pimeyden vasen käsi ja Osatomien planeetta sekä romaanitrilogia Maameren tarinat, joka on tarkoitettu lähinnä jonkinlaiseksi nuortenkirjaksi.

Useimmat Ursula-tädin kirjoista tapahtuvat suht kaukaisessa tulevaisuudessa, ajassa jolloin maa on tuhottu melko elinkelvottomaksi planeetaksi. Tätä maailmaa voisi tässä nimittää vaikkapa hainilaiseksi maailmaksi. Hainilaiset ovat LeGuinin kirjoissa esiintyvä hyvin vanha ihmislaji, jonka esi-isät jo vuosimiljoonia sitten levittäytyivät laajalle alueelle linnunradalla ja heistä polveutui tai synnytettiin runsaasti uusia lajeja kuten terralaiset, cetiläiset, gethenläiset jne. Jostain syystä, joka kirjoissa jää hämärän peittoon, yhteydet eri kolonoihin katkesivat ja syntyneet uudet lajit joutuivat eristykseen toisistaan ja unohtivat alkuperänsä. Myös alkuperäiset hainilaiset joutuvat jotenkin eristetyiksi ja alkavat vasta vuosimiljoonia myöhemmin etsimään kadonneita veljiään muodostaakseen näiden kanssa Kaikkien Maailmojen Liiton, myöhemmissä kirjoissa myös ekumeeniksi kutsutun. Näin he saapuvat myös maahan, joka on sotien ja saastumisen johdosta melko kurjassa kunnossa. Hainilaiset ja terralaiset alkavat muodostaa yhteisvoimin edellä mainittua liittoa, mutta sen koossapysyminen ei oikein luonnista, sillä käytettävissä olevista lähes valonnopeudella liikkuvista aluksista huolimatta asuttujen maailmojen välimatkat ovat pitkät ja Liiton jäsenten välinen yhteydenpito hankalaa. Liiton yhtenäisyys paranee kuitenkin, kun käyttöön saadaan uusi keksintö; ansiibeli, lähetin, joka pystyy välittämään viestit ilman aikaeroa. Ekumeeni joutuu historiansa myöhemmissä vaiheissa taisteluun linnunradan ulkopuolelta saapuvia hyökkääjiä, shingejä, vastaan ja Ekumeeni tuhoutuu jälleen.

Tämä oli siis jonkinlainen historia Ursula-tädin hainilaiselle maailmalle. Tuo juttu oli ehkä vähän sekava ja puutteellinenkin, mutta puolustukseksi on sanottava, että hainilaisen maailman historiaa ei missään LeGuinin kirjassa selitetä oikein kunnolla ja kokonaan, vaan Ursula-täti antaa siitä vain ne tiedot, jotka ovat tarpeen kirjan ymmärtämiseksi. Kokonaisuuden saa siis jokainen itse tykönään hahmottaa miten parhaiten kykenee. Huomatava on myös se, että LeGuinin antama kuva hainilaisesta maailmasta on eri kirjoissa kovin erilainen, joten ristiriidatonta kuvaa siitä on vaikea muodostaa. Tämä ei kuitenkaan ole mitenkään tarpeellista, sillä hainilaisen maailman historia luo vain tietyt ulkoiset puitteet, joissa LeGuinin romaanit omine tapahtumineen ja teemoineen toimivat melko itsenäisellä tavalla.

Seuraavassa LeGuinin tuotanto on esitelty teos teokselta järjetyksessä, joka yrittää olla jotensakin kronologinen. Kaikkien kirjojen julkaisu-
vuosista en onnistunut kuitenkaan saamaan täyttä varmuutta... joten...
Kiinnittäkööpä muuten huomiota siihen seikkaan, että Ursula-täti aloitti
uransa jalat fantasy-fictionin puolella, mutta siirtyi sitten hyvin pian
tyyliin, jossa psykologia, yhteiskuntatieteet, biologia ja jonkinmoinen
filosofia ovat sangen hallitsevia. Miksikään teknis-luonnontieteelliseksi
tieteiskirjailijaksi LeGuinilla ei ole koskaan ollut haluja alkaa, minkä
hän toteaa itsekin erään kirjansa esipuheessa.

Rocannon's World (1966) on Ursula-tädin ensimmäinen julkaistu romaani
ja se on vielä melko lailla puhdasta fantasy-fictionia kaikkine kääpiöi-
neen ja muine satumaisuuksineen. En ala tässä selostamaan sen tarkemmin
kirjan juonta: se on melkolailta tolkienmainen matkakertomus vaarojen ja
vaikeuksien läpi suureen sankaruuteen. Väittäisinpä, että LeGuinin huonoin
kirja.

Planet of Exile (1966) on jo aivan eri maata vaikka onkin julkaistu sama-
na vuonna Rocannonin kanssa. Kirja kertoo Alterran Werelin planeetalle
jääneistä terralaisista, joiden yhteydet Ekumeeniin on sota shingien kans-
sa katkaissut. Alterran yhdyskunta on kirjan tapahtumahetkellä elänyt jo
kuusisataa vuotta saamatta tietoa sodan lopputuloksesta ja heitä uhkaa
vähittäinen sukupuuttoon kuoleminen. Jonkin selittämättömän biologisen va-
linnan tuloksena on kuitenkin terralaisten geneettinen aines valikoitunut
siten, että kansasta vielä hengissä olevat pystyvätkin lisääntymään Were-
lin ei-hainilaista alkuperää olevien alkuasukkaiden kanssa. Kirjan aihe
on siis kahden hyvin erilaisen rodun ja kulttuurin välinen yhteensulau-
tuminen, erojen ja ennakkoluulojen tasoittuminen. Vaikea ja päivänpolтта-
va aihe siis (tätä juttua kirjoitettaessa mellakoitiin Brixtonissa, Lon-
toossa). LeGuin ratkaisee tämän pulman ehkä hieman yksinkertaisesti mut-
ta kuitenkin realistisesti: ulkopuolisen uhkan ja vaikeuksien alla ennak-
koluulojen on pakko murtua ja solidaarisuuden voittaa. Kirja on siis tee-
moiltaan ja ongelmanasetteluiltaan vankkaa LeGuinia. Sen rakenne ei kui-
tenkaan ole vielä täysin hioutunut kirjan alkupuolen ollessa melko vii-
vyttelevän ja lopun taas hiukka liiankin nopean.

City of Illusions (1967) puolestaan on eräänlainen edellisen kirjan jat-
ke, tapahtumapaikkana kuitenkin Terra. Kirjan juoni saattaisi menettää
jännityksensä tarkemmasta kuvailusta. Kirja on kuitenkin tarina miehestä,
joka etsii omaa persoonallisuuttaan, jonka - aivan kirjaimellisesti - on
kadottanut ja löytääkin sen, mutta joutuu sitä ennen hankalan ratkaisun
eteen. Mielenkiintoinen poukkoilu tulevaisuuden psykologian ihmeiden pa-
rissa, mutta tuskin kuitenkaan keskeistä LeGuinin tuotantoa.

Vuonna 1968 Ursula LeGuin osallistui ja auttoi organisoimaan useita ydin-
aseiden- ja sodanvastaisia mielenosoituksia. Tämän toiminnan jälkimainin-
geissa hän kirjoitti kirjan The Word for World is Forest, joka kuitenkin
lienee julkaistu vasta 1972. LeGuin itse syyttää tätä kirjaa siitä, että
sen henkilöt ovat toisin kuin hänen muissa kirjoissaan melko mustavalkoi-
sella tavalla joko hyviä tai pahoja. Tämä on tietysti totta, mutta se ei
tippaakaan vähennä kirjan ansioita.

Kirja tapahtuu hainilaisessa maailmassa aikaan, jolloin ansibeli oli juu-
ri keksitty, ja se kertoo terralaisten aikeista suorittaa ryöstöhakkuita
planeetalla, jota sen kanta-asukkaat, pienet vihertävänharmaat möllit (muu-
ten myös hainilaisten jälkeläisiä), kutsuvat "Metsäksi". Terralaiset luu-
levat asian sujuvan helposti, sillä vihreät möllit eivät tunne lainkaan
tappamista tai sotimista. Kuitenkin eräänlaisen aktiivisen unien hyväksi-
käytön avulla vihreät miehet ja naiset - heidän yhteisönsä on matriarkaa-
linen - oppivat tappamaan ja saattavat viimein terralaiset alakynteen.
Kirjaa voidaan siis pitää vaikkapa jonkinlaisena allegoriana Vietnamin
sodasta tai imperialismista ja vastarintataistelusta yleisemminkin ottaen.
(Kirja voitti Hugo-palkinnon vuonna 1973.)

The Left Hand of Darkness eli Pimeyden vasen käsi (1969) on arvosteltu jo niin moneen kertaan niin monessa paikassa, että sen käsittely jääköön vähemmälle varsinkin, kun kirja on suomennettu ja siten jokaisen itse luettavissa. Se kyllä kannattaa. Kirjan aihe tai teema on periaatteessa sama kuin Planet of Exilessa eli rotu- ja kulttuurierojen synnyttämien ristiriitojen tasoittaminen. Pimeyden vasemmassa kädessä LeGuin tarkastelee teemansa enemmän yksilötasolla kun taas Planet of Exilessa näkökulma on lähinnä joukkojen edesottamuksiin keskittyvä. Erityisesti kannattaa korostaa tätä kirjaa näyttönä Ursula-tädin monipuolisista kirjallisista kyvyistä (esim. getheniläiset "kansantarinat"). (Kirja on voittanut Nebula-palkinnon 1969 ja Hugon 1970.)

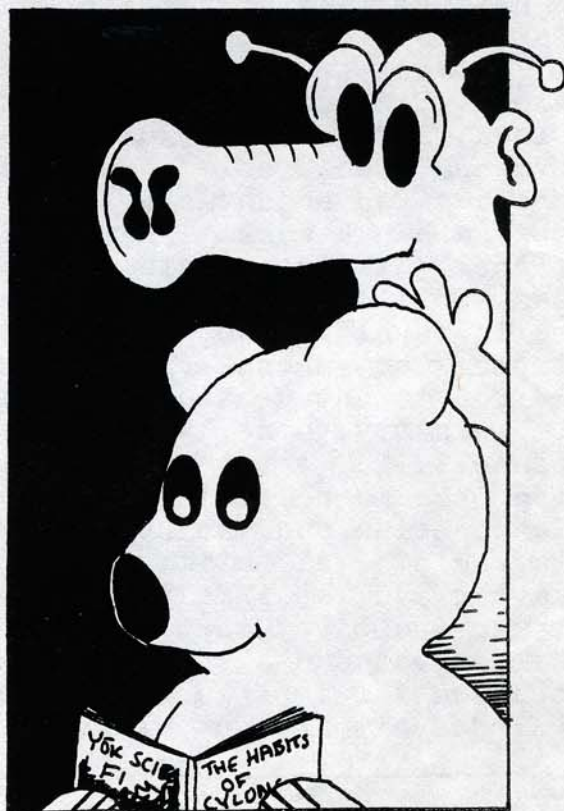
The Lathe of Heaven (1971) on ainoa LeGuinin täyspitkä romaani, joka ei tapahdu hainilaisessa maailmassa, Maameressä tai Orsiniassa. Kirja kertoo miehestä, jonka unet muuttavat maailmaa ja psykiatrista, joka alkaa hii moita samaa kykyä itselleen. Kirja pitää sisällään paikka paikoin teräviä pohdintoja ja näppäriä ideoita, mutta kokonaisuus jotenkin ontuu, eikä kirja yllä LeGuinin parhaiden töiden tasolle.

A Wizard of Earthsea (1968), The Tombs of Atuan (1971) ja The Farthest Shore (1973) eli Maameri-trilogia on löydettävissä suomeksi kolmena osana vaikkapa kirjaston nuortenhyllystä, mikä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö kirjat olisi tarpeellista luettavaa myös aikuisille. Tapahtumapaikkana niissä on laaja saaristo, Maameri, vielä laajemman meren keskellä, paikka jossa on velhoja, lohikäärmeitä ja paljon muutakin satumaista. Omasta mielestäni Maameri-trilogia on erinomainen ja tietystä mielessä paljon viehkompi kuin esim. Tolkienin kirjat. (The Farthest Shore on voittanut National Book Award for Children's Literature -palkinnon.)

The Dispossessed of An Ambiguous Utopia eli Osattomien planeetta (1974) on kirja, jota mielestäni voidaan pitää LeGuinin pääteoksena. Teos kertoo ansibelin keksijästä, Shevekistä, ja hänen sisäisestä kasvustaan laajempaan ymmärrykseen. Kirjan toinen, ehkä tärkeämpikin teema on anarkistisen utopiayhteiskunnan syvälinen analyysi ja kas kummaa: sortoahan sitä sieltäkin löytyy. Shevek lähtee anarkistien Anarresista kapitalistien ja arkistien hallitsemaan Urrakseen voidakseen vapaasti toteuttaa kehittelemänsä ideat, mutta huomaa joutuneensa aivan uudenslaiseen ansaan. Kirjan lopussa hän palaa takaisin Anarresiin, joka kuitenkin, vioistaan huolimatta, on paikka, jossa on toivoa. Osattomien planeetta on ihmisen sisäisen kehityksen kuvauksena teos, jota voidaan verrata mihin tahansa vakavan romaanin taiteen mestariteokseen, eikä sen todellakaan tarvitse hävetä niiden rinnalla. LeGuin osoittaa jälleen kerran olevansa paitsi hyvä science fiction -kirjailija myös hyvä kirjailija. Ja kuinka erinomaisesti hän toteuttaakaan kirjan sivuilla esitetyn ajatuksen "oikea matka on paluuta" myös kirjan rakenteessa. (Kirja on voittanut Nebulan 1974 ja Hugon 1975.)

Osattomien planeettaan liittyy myös novelli, The Day Before the Revolution löytyy antologiasta More Women of Wonder (1976). Tämä novelli on voittanut Nebula-palkinnon. Myös hänen toinen novellinsa The Ones who walk away from the Omelas on palkittu (Hugo v. 1974).

The Winds Twelve Quarters (1975) on kaksiosainen novellikokoelma, johon sisältyy novelleja Ursula-tädin uran alusta aina

kokoelman julkaisuhetkeen saakka. Mukana on mm. pari Maameren tarinoihin ja Pimeyden vasempaan käteen läheisesti liittyvää novellia, joten tätä kirjaa ei ehkä kannata lukea ensimmäisenä LeGuinin kirjana, sillä parhaimman hovin siitä saa, kun ainakin em. kirjat on jo luettu.

The Eye of the Heron (1978) on pienoisromaani, joka sisältyy samannimiseen naispuolisten tieteiskirjailijoiden tarinoita sisältävään antologiaan. Tarina ei liity hainilaiseen maailmaan tai mihinkään muuhunkaan LeGuinin maailmoista vaan muodostaa oman itsenäisen taustansa. Tapahtumat sijoittuvat Victoria nimiselle planeetalle, jonne on lähetetty maasta rangaistusvankeja kahdessa erässä: ensin rikollisia ja myöhemmin pasifisteja. Tarinassa käsitellään laajasti pasifismin, feminismin ja väkivallattoman vastarinnan ongelmia, mutta tämä tarina ei kuitenkaan yllä - LeGuinin parhaiden saavutusten tasolle. Jollain tavalla tarina on hieman harmaa, pitkästyttävä ja tasapaksu, ja jotkut sen käänteet tuntuvat hieman keinotekoisilta.

Malafrena (1979) ei olekaan sitten enää science fictionia vaan romaani, joka tapahtuu Orsiniassa eli Euroopassa, jonka historiaa on hiukan muunneltu Napoleonin ajoista lähtien. Kirjan tapahtumat sijoittuvat 1800-luvulle (?) ja sen päähenkilö on kapinalliseksi kehittyvä alempan maalaisaateliin kuuluva nuorukainen. Kirja toi ikävä kyllä mieleeni ns. naisten historialliset romaanit, eikä jaksanut erityisemmin kiinnostaa.

Orsiniin liittyy myös toinen LeGuinin kirja, Orsinian Tales, jota en kuitenkaan ole onnistunut mistään löytämään, joten en edes tiedä sen ilmestymisvuotta.

SE SIITÄ

★ ★ ★ ★ ★

Pultti
Fanzine

Haluatko kokella?

lammasta nautaa
porsasta munuaisia

N:OT 1-3
(EHKÄ 4)

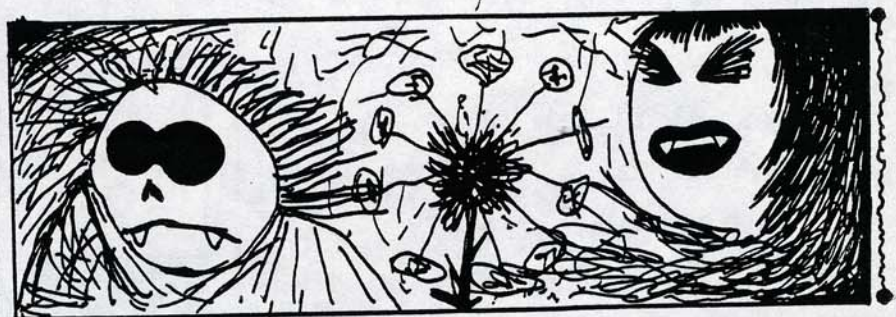
LÄHETÄ

5mk/KPL

BOX 10

45141 KVL 14

★ ★ ★ ★ ★

000, putkaa
Korruptio, mielisairaita
sarjakuvaa, kult ?

PROPAGANDA

10

4 mk kaupallisena
väräkansisontana
(myös laskulla)

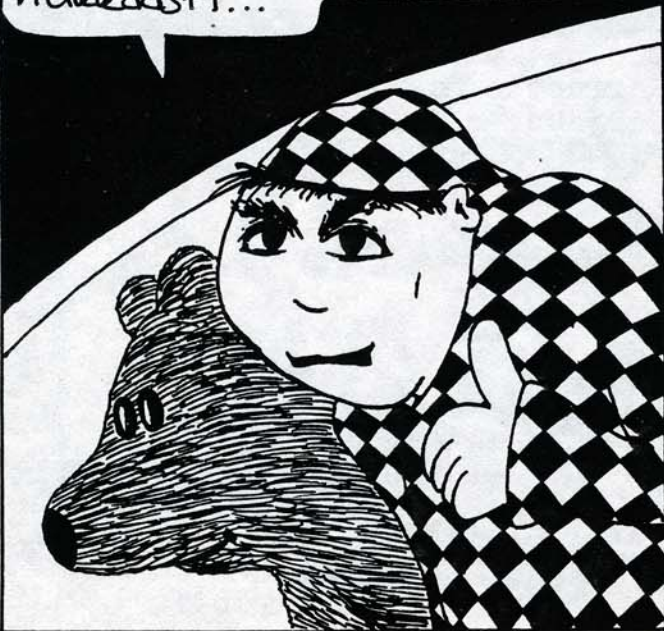
suomen punkliitto

ida aalbergintie 1 D119
00400 HKI 40

SUMORI

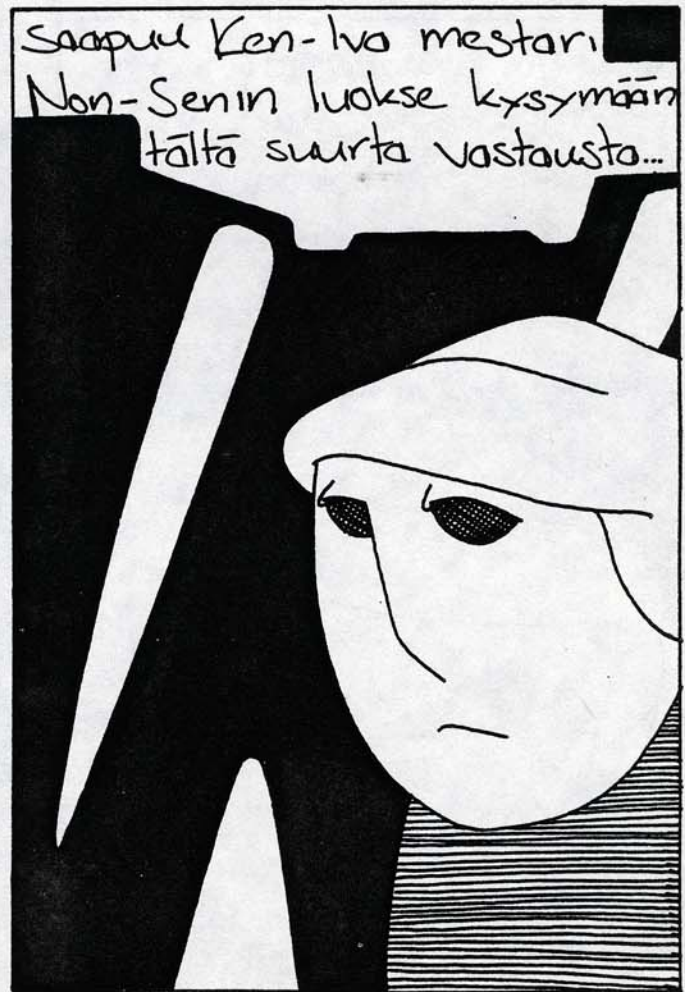
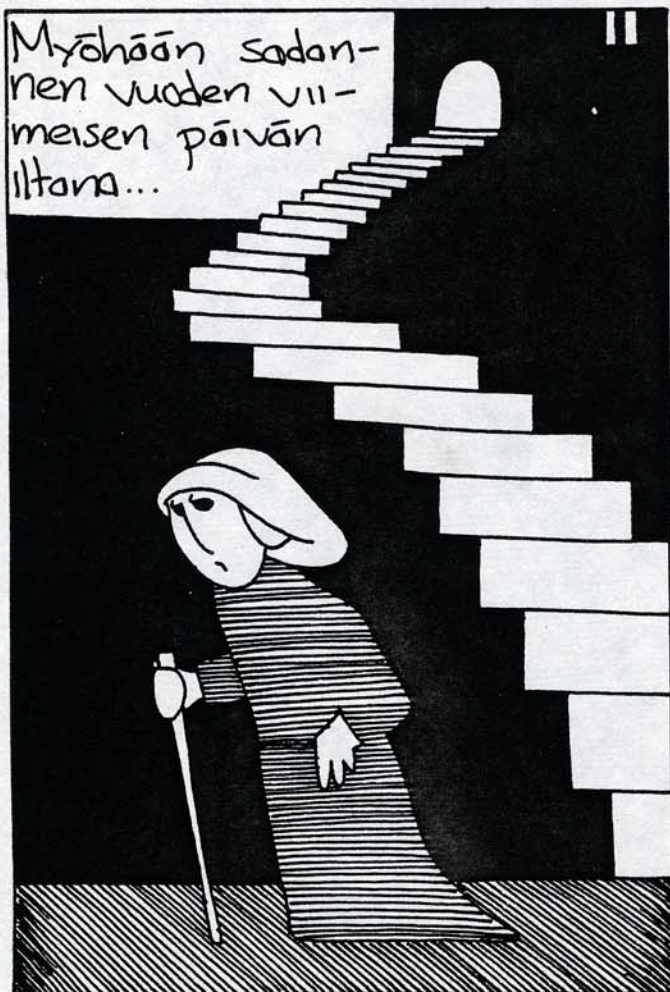
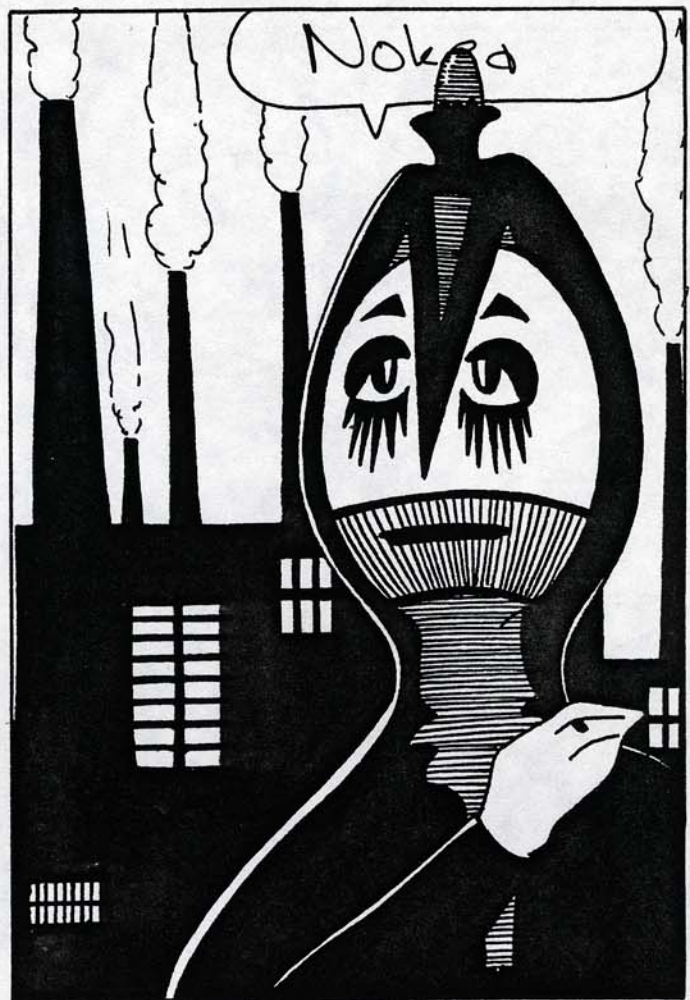
Vastaukset

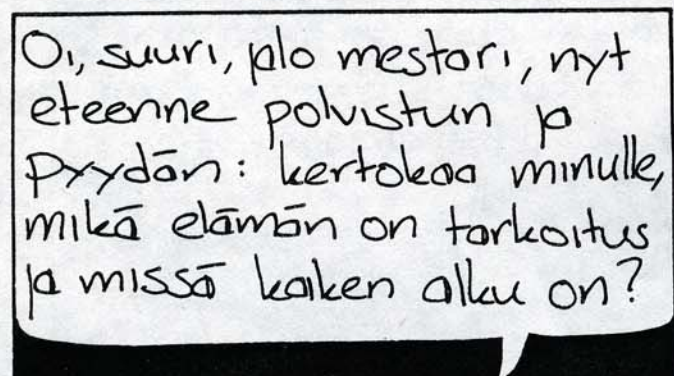
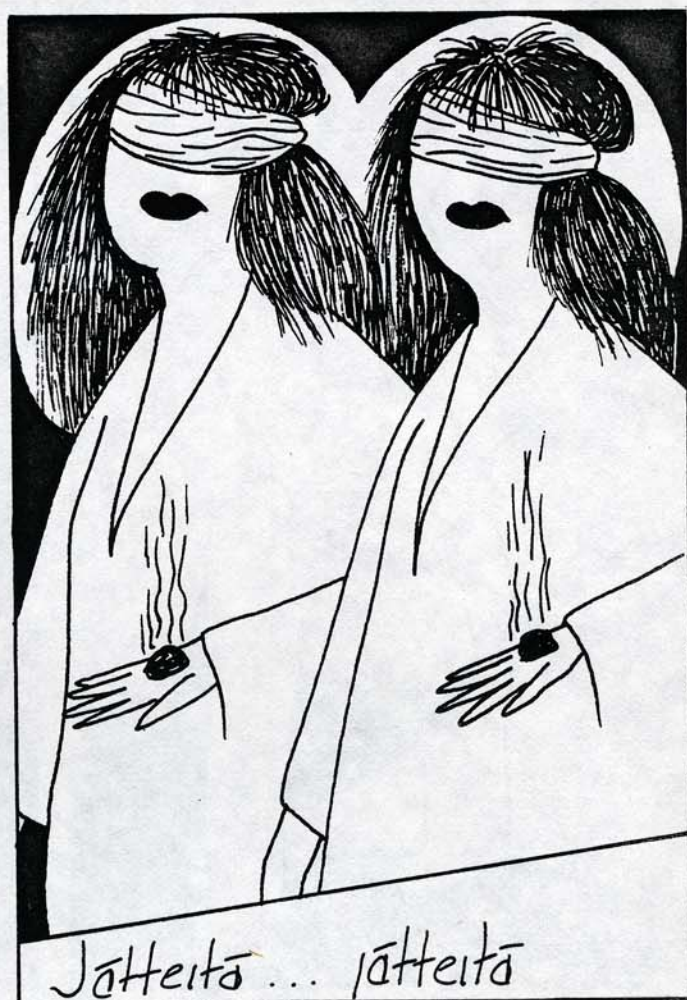
Aina, aina on jossakin har-
ras uupumaton etsijä, herk-
kä ja onnen sielu, joka
uupumatta, sitkeästi, kaik-
ki vaikeudet voittaen, tai
niiden alle tuhoutuen mie-
hukkaasti...

...etsii vastausta perimmäi-
siin kysymyksiin, etsii to-
tuutta, ilkeistä ja oikeaa, et-
sii viisautta, tōydellistä tie-
toa...

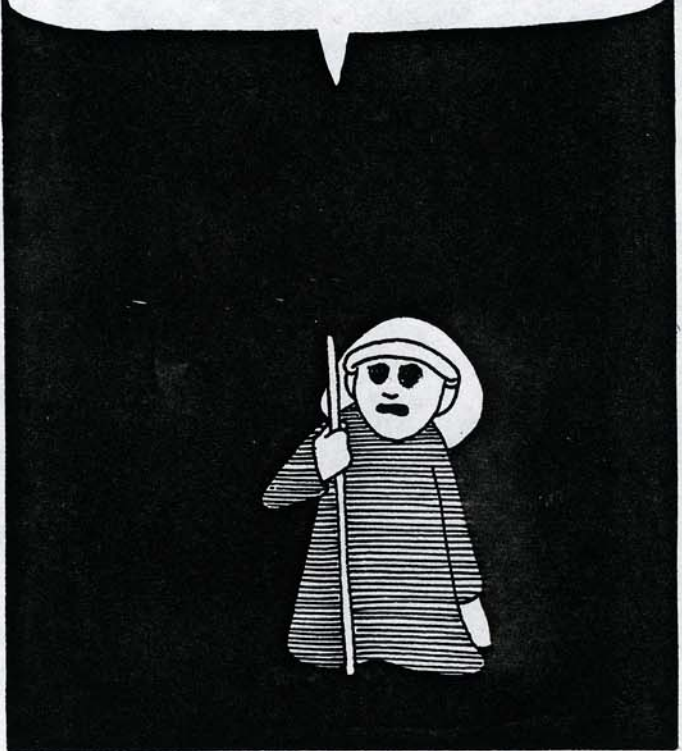

Vastaus... hehehehehe
huhhoh HAHAHAHEHE
hihihih HAHA

Mestari, oi mestari...
Miksi te nauratte
noim?

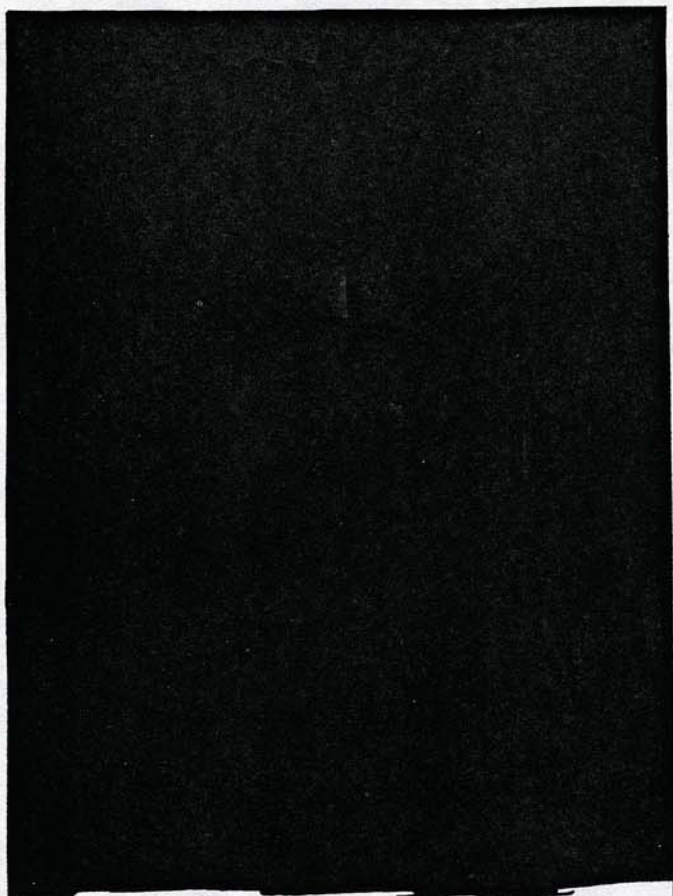

Mutaa...

Siksi minä nauroin, huhu,
että suurta vastausta...

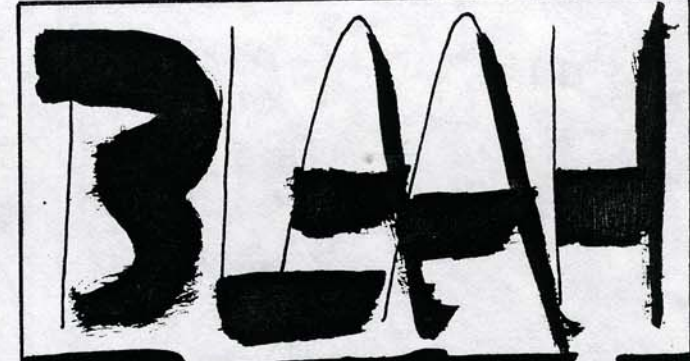
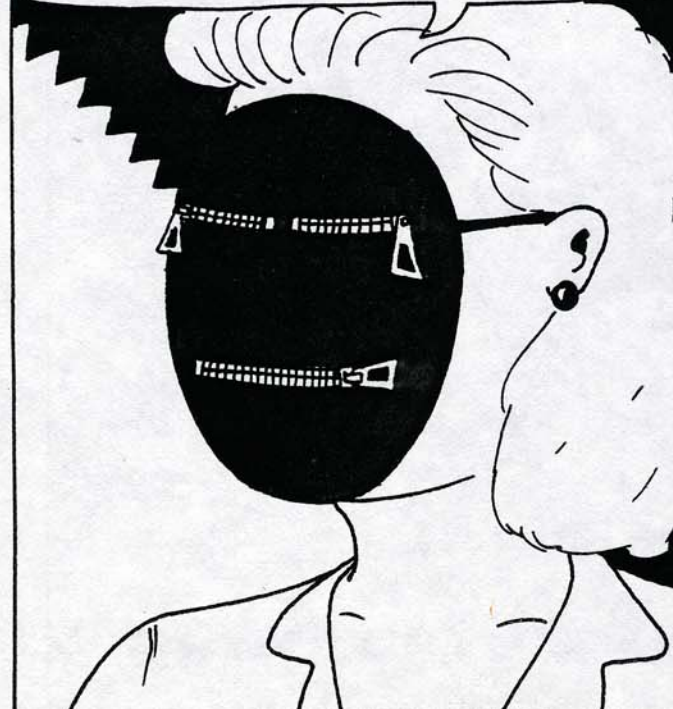

...ei ole olemassa...

Aina, aina on jossakin har-
ras uupumaton etsijä, herk-
kä ja onnen selu, joka
uupumatta, sitkeästi, kaik-
ki vaikeudet voittaen, tai
niiden olle tuhoutuen mie-
hukkaasti...

etsii vastausta perimmäisiin
kysymyksiin, etsii totuutta,
lukuista ja oikeaa, etsii vii-
sautta, täydellistä tietoa...

©K. Viroinen 1981

X FETISSI X

kirjoitti S.Merkanto

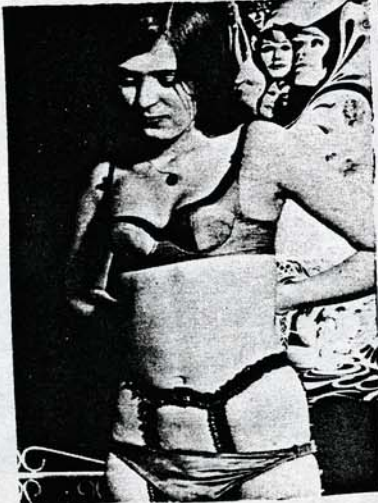
Fetisismi tarkoittaa seksuaalisen halun samaistumista epänormaaliin kohteeseen, joko esineeseen tai materiaaliin. Tavallisimpia fetissejä ovat naisten alusvaatteet, korkeat korot, korsetit, sauma- ja verkkosukat, halkiohameet, joita yleensäkin pidetään meidän kulttuurissamme seksuaalisina. Materiaaleista tavallisin on kaiketi nahka, ehkä myös kumi ja muovi, erikoisempia ovat silkki, sametti, satiini ja turkkiset. Fetissinä voi kuitenkin olla jotain muutakin, esim. polkupyörän satulat. Myös rakastetulle kuuluneesta esineestä voi tulla fetissi.

Nahkahameiden ja -saappaiden lisäksi käytetään nahkafetisseinä käsineitä, kaulapantoja, erilaisia remmejä, korsetteja, housuja. Kuitenkin nahkafetissit ovat melko sovinnaisia ja yleensä niitä voi käyttää myös kodin ulkopuolella. Samantapaisia vaatteita harrastavat myös keionahka- ja muovifetisistit. (Nämä ovat hyviä punk-vaatteita.)

Kumifetisseistä löytääkin jo huomattavasti erikoisempia vaatekappaleita niin kuin naamioita ja sukia ja haalareita, pitkiä ja lyhyitä käsineitä, korsetteja. Myös kumisaappaat ja kumiset sadetakit ovat monien mieleen.

Fetisistit ovat ryhmä, jolle pornografiaa on tarpeellista ja jolle porno myös hyvin soveltuu. Nahkavaatteita sentään jossain näkee, mutta esim. kumivaatteita tuskin missään, muuten kuin kumisaappaina. Eivätkä kai esimä haisaappaat liene kovinkaan seksikäät.

Fetisismi on yleisempää miehillä kuin naisilla. Minä en edes tiedä, missä muodoissa fetisismi naisilla mahtaa esiintyä. Fetisismien esiintymättömyys naisilla johtuu luultavasti naisen passiivisesta sukupuoliroolista. Kun naisten seksuaalisen vapautumisen aika koittaa, nähdään mihin heidän fetisistiset taipumuksensa osoittavat. (SM)

Raskat kirjoja?

lueskeli ja kirjoitti S. Meri-kanto

Tässä jutussa esitellään neljä kirjaa, joilla ei toistensa kanssa ole muuta tekemistä kuin että kaksi niistä on 60-luvulla painettua ja yksi muuten jo myynnistä poistettu. Joten tavallisista kirjakaupoista ei näitä löydä, mutta kirjastoissa pitäisi olla tai sitten jostain divareista saa ostaa. Hinnat ei ainakaan huimaa: 5 - 10 markkaa. Kaikki siis nyt innolla lukemaan, ikävystyttäviä nämä ei ainakaan ole (paitsi jos rakastaa realistista ihmissuhdejaaristusta).

Robert Bloch: Psycho

Tämä on se kirja, jonka pohjalta Hitchcock ohjasi kehnon elokuvan. Lajissaan tämä kirja on kuitenkin hyvä. Tietenkin raa'at murhat ja mielisairaus, johon on luonnollisesti sekoitettu jonkinlaista seksuaalista poikkeavuutta, ovat varsinaista sensaation etsintää ja kai yleisön nuoleskelua. Mutta tässä kirjassa kukaan ei ole paha (paitsi rikkaat nylkyrit), joten kirjaa ei vaivaa liiallinen mustavalkoisuus asenteissa ja asetelmissa. Kirjan päähenkilöt ovat lähinnä alempaa keskiluokkaa, kovia kokeneita ja ylpeytensä nielemään joutuneita ihmisiä. Henkilökuvauksissa on jonkin verran tyyppittelyä, kuitenkin se ei häiritse uskottavuutta.

Kirjan loppu on valitettavan tavanomainen, mutta se ei kuitenkaan latista koko kirjaa. Tällä kirjalla on opetuskin: kuka tahansa voi seota usein/joskus, tehdä mitä vaan, eikä se silti vähennä kenenkään arvoa ihmisenä. Tällaisissa kirjoissa tietääkseni vähän korostettu juttu. Psycho kannattaa lukea, jos käsiinsä sen jostain saa. (SM)

Robert Bloch: Kauniita unia - parempia painajaisia

Tämä on ilmestynyt Nykylehdet Oy:n halvassa Science Fiction -sarjassa, vaikkei mitään SF:ää olekaan. Kirjassa on kahdeksan kauhutarinaa, jotka ei mitenkään erityisen pe-lottavia ole. Tarinoissa on ideaa ja ne ovat melko kekseliäitä. Mutta kirjasen hal-puus kyllä näkyy tekstin kehnona suomennoksena. Teksti on täynnä mitäänsanomattomia sanontoja (esim. melkein aina "sanoa pamautetaan"), liiallista toistoa ja ikäviä tyyli-rikkoja. Suomentajan työstä näkyy, että päällimmäisenä mielessä on ollut pesula-laskun saaminen ajoissa maksetuksi.

Kirjan novellien aiheet ovat jo melko paljon käsiteltyjä, mutta Bloch saa niistä kuitenkin vähän uuttakin irti.

Parhaat tarinat olivat Taikurin oppipoika, Silmälasit, Majakka. Taikurin oppipojassa ja Silmälasissa mielenkiintoisinta on idea: älyllinen kehittymättömyys ja totuuden näyttäminen. Tosin Silmälasissa haittaa tietty henkinen kaksinaismoralismi; usko ihmisluonteen älyllisyyteen, joka on sulkenut pois kateuden, vihan, pelon, ahneuden jne, joita mielestäni esiintyy jokaisella ihmisellä silloin tällöin ainakin alita-juisina. Paras kertomus on kuitenkin Majakka, joka melko upeasti (suomentajasta huolimatta) kuvaa itsevarman ja hemmotellun ihmisen muuttumista majakan yksinäisyydessä. Tässä tarinassa on salaperäinen tunnelma, mikä osaltaan johtuu siitä, että tarina muistuttaa suuresti E.A. Poen novelleja.

Kirja ei ole mitenkään mestarillinen, mutta rimanalitukseen se ei ole. (SM)

Kuvossa eräs kaikkien aikojen innokkaimmista raskakirjallisuuden tuntijoista ja keräilyistä. ▼

Outsider: Kiinalainen mysteeri (Karma-sarja)

Tämä on hyvä suomalainen salapoliisiromaani. Tapahtumapaikkana on Helsinki ja sen lähiympäristö, eletään välirauhan aikaa. Kirjassa on paljon eksotiikkaa: kiinalaisia, buddhan kuvia, mielisairaita, miljonäärejä, pari murhaa. Kaikki on siis kuten perinteikkäässä suomalaisessa salapoliisiromaanissa pitääkin.

Sujuvasti se on kirjoitettu ja tapahtumat etenevät huimaavaa vauhtia. Se ei kuitenkaan mitenkään haittaa. Outsider käyttää suomea erinomaisesti ja mielikuvituksellisesti. Kielikuvat ovat yllätyksellisiä.

Hauskoja piirteitä kirjassa on ainakin se, että se tapahtuu Helsingissä; tuttuja katuja ja paikkoja vilahdelee yhtä mittaa. Ja tässä jutussa rikosetsivä ei suinkaan porhalla amerikanraudalla, vaan liikkuu linja-autolla ja junalla paikasta toiseen, mikä on varsin piristävää.

Juoni on varsin näppärä eikä siinä, kuten sanottu, juuri toimintaa säästellä. Henkilöistä mielenkiintoisimpia ovat mielisairaajat, jotka ovat tuollaisia vähän höpsäh-täneitä tyyppejä, eivät mitään vaikeita tai masentuneita. Muutenkin kirjan henkilövalikoima on monipuolinen.

Lukekaa ihmeessä.

(SM)

Ellery Queenin jännityslukemisto: I 1962

Tähän kirjaseen on 125:een sivuun saatu mahtumaan 8 kertomusta, joiden taso on melko kirjava. Eniten tarinoissa häiritsee niiden lyhyys; varsinkin Agatha Christien Kiinalainen palapeli menettää osan kiinnostavuudestaan liiallisen kiirehtimisen vuoksi.

Lukemiston parhaita tarinoita ovat Jeraldine Davisin Aikaihmiset ovat hassuja, Sinclair Lewisin Raitakuja, Robert Blochin Mies joka oli Napoleon. Jokaisessa niissä on jonkin verran poikkeuksellinen idea, kirjallista kykyä nämä eivät kyllä osoita.

Melko vaisu tämä jännityslukemisto on, mutta eipä tuo maksanut kuin 3 markkaa. Divareista tätäkin löytyy.

A. Nygren, ml. A. a. 15
Kauppiask. ml. A. a. 15
20100 Turku 10

Saat selville Mikon, JEVAENIN & KAARINA VALCO AALLON
muuta asiaa tilaamalla: puuhut sekä monta

3MK:lla

Arvosteliamme trönsä oressä.

Kohtaloni on tulla ammutuksi
leivänpaahdimesta avaruuteen.

by TA

Subjektivismin orgiat:
tunne se mitä näet,
koska et kuitenkaan
näe sitä.

Minä pidän vessoista,
jotka pimeän tullen
muuttuvat avaruusaluksiksi.

Kaikkien maiden skitsofreenikot yhtykää.

				voiton muutos % 1975-1976	Vienti mmk	Voitto (+) tai tappio (-) 1 000 mk
1	1	Coca-cola lsd.	Tukkuka			478
2	2	SOK				
3	3	Neste Oy				
4						
11	11	Oy Wärtsilä	Metalli			
12	14	Imatran V				
13	13	A. Ahlström				
14	12	Kemira O				
15	23	Oy Shell				
16	15	Yhtyneet				
17	16	Oy Ess				
18	29	Tukkuka				
19	17	Kymi				
20	24	Outokumpu				
21	19	Kone				
22	20	Metsä				
23	22	Oy				
24	18	G.				
25	27	Oy				
26	31	S				
27	26	R				
28	25	R				
29	28	O				
30	36	O				
31	33	O				
32	32	O				
33	35	O				
34	30	O				
35	37	O				
36	42	O				
37	31	O				
38	3	O				
39	4	O				
40		O				
41		O				
42		O				
43		O				
44		O				
45		O				
46	49	Lohja Oy				
47	46	Oy Huser Ab *				
48						
49						
50	53	Oy Suomen				

iltahämärän helmassa
tuulen kirskunta tummaa viiniä
särjetyissä laseissa.
maa rautaa, taivas puuteria.
verisen auringon rintaan
pilvien veitset.

haavan lehtien värinä
käärii tuulen
lakanaan.
valkoista kuuta ympäröi
kosminen säde.
viljapeltojen loimussa
musta lato
rusentuu peukalon alla.
kuusten latvat kylmiä vieraita.
järveltä villien hevosten laukka.

Järkytetty dada riippuu hirttonarun päässä
punoen juoniaan. Roisto, kanalja, vandaali,
mökkää väkijoukko punaisine lippuineen.
Tallatkaa vallankomous. Tallatkaa vallankumous.
Totalitarismin saapas on potkaissut vallankumous.
lippujen selkärangat hajalle. Rampa punaisten
Rampa vallankumous. Revityt liput nostetaan
väkijoukon yläpuolelle. Palvokaa niille.
niille. Rakastelkaa niitä. Ulostakaa niille.
Hegel on dialektiikan isä. Lenin piip piip
Mao piip piip. Demagogiaa.

Järkytetty dada tirkistelee bordellissa huoneen
avaimenreistä konepistoolin ja kyyhkysen
veristä aktia. Väkijoukon vimma kasvaa. Kivet
lentelevät, patsaiden kivekset särjetään.
Jeesus myy oopiumia Engelsin kasvojen edessä.
Polttakaa vallankumous. Polttakaa vallankumous.
Oopiumi on historiallista materialismia.
Kyynisyys on puhjennut kukkaan. Ison veljen
sormet litistävät väkijoukkoa katuun, ja
pelastusarmeija naulaa särjetyt luut kirkon oveen.
Väkivallan teesit. Vallankumouksen teesit.
Punaiset liput liehuvat meikatuin kasvoin
kunnes tuuli skalpeeraa ne.

Järkytetty dada paskantaa kadulla Leninin lakkiin.
Roskatynnyrit täyttyvät ihmisistä, vihreä mutantti
seisoo puhujapöntössä ja repii sivuja irti
Kommunistisesta Manifestista. Lyökää vallankumousta.
Lyökää vallankumousta. Iso veli heittää ilmaan
dollareita, joissa lukee: CIA on Jumala, CIA on
Jumala. Palvokaa niitä. CIA on Jumala, CIA on
niitä. Ulostakaa niille. Dulles on kuollut ja
kylmä sota jäädyttänyt kivekset. Mutantti puhuu.
Vihreä väkijoukko kuuntelee.

Harkitsetko itsemurhaa? - räjäytä mieluummin tavaratalo.

Ole isänmaallinen-tapa pappi.

Iskelmä 23/197

tykit aseina

Suurin näytetyt voitot

Taistelu Bolsevismia vastaan
 "...Pitämällä velvollisuutenaan tätä taistelua bolsevismia vastaan Saksa vain täyttää, kuten niin usein ennenkin historiassaan, eurooppalaista kutsumustehtävää!" (Hitler 1933)

NE TAPPOIVAT LEON TROTSKIN
 NE TAPPOIVAT ROSA LUXEMBURGIN
 NE TAPPOIVAT CHE GUEVARAN
 NE TAPPOIVAT ISÄ ROMERON

MINÄ VIHAAN NIITÄ

Friedrich Nietzsche on rock.
 Friedrich Nietzsche on punk.

Kaikkien maiden pikkuporvarit varokaa:
 Friedrich Nietzsche tulee ja runkkaa Raamattunne tyhjiin.

tulevaisuus

- 2 1 IBM
- 3 4 Rauma-Repola
- 4 2-Välmet-yhtymä
- 5 15 Ford
- 6 8 A. Ahlström

1975 1978
 12 098 44 21

Suhtautumisessa Neuvostoliittoon oli selvää marxilaisuuden vihaa sekä nationalistien rotuopin mukaista slaavilaisen rodun halveksuntaa.

Onko mahdollista päästä uusiin käsitteellisyyksiin kaupasta ostetun appelsiinin avulla?

- 10 6 Nokia-yhtymä
- 11 10 Esso
- 12 13 Kone-yhtymä

- 8 Serlachius-yhtymä
- 10 - Junat on vanginneet matkustajansa.
- 10 - Zen on totaalinen trippi.
- 10 - Dysplastinen tulevaisuus ja runkkauksen MM-kisat.
- 10 - Pelkään tulevaisuutta ilman LSD:tä.

Mao on Mao. Mao on Mao. Mao. Mao. Mao. Mao.
 Mao Mao Mao Tse-tung. Mao on Mao. Mao on maccho.
 Maccho on mau, mau, mau. Maccho Mao Tse-tung.
 on keltainen kristus. Mao on maa Aasiassa.
 Mao. Mao. Mau. Mau. Maccho-mies Mao Tse-tung.

- 17 1) Shell 4 726 6 513
- 18 1) Orion-yhtymä 3 438 6 264
- 19 14 Aga 10 334
- 20 18 Veslonninen-yhtymä
- 21 25

Minä olen nähnyt vallankumouksen tapahtuvan hänen sisällään. Sarka vaihtui teryleenin, muovipussi salkkuun ja lippalakki silinteriin. Ennen hän kulki spray-pullo taskussa ja suihkutti anarkia-merkkejä laitosten seinin. Nyt hän kulkee satasia taskussa ja suihkuttaa deodoranttia taivaan otsoneihin. Hän pelkää, että häneltä otetaan hänen rahansa. Siinä hän on täysin oikeassa. Kannattaa pelätä.

Lenin on tao.
 Lenin on tao.
 Lenin istuu pommin päällä ja potkii sitä kannuksilla kylkiin.

- 20 11 Sunlla
- 21 Rautaruukki
- 22 Machine

GPU:n agentit nahkatak-keineen ja huopahattuineen huomattavasti muistuttivat saksalaisia virkaveljiään Gestapossa; heidän toimintatavansaakin olivat hyvin samanlaisia ko-vaotteisine kuulusteluineen ja kidutuk-

UNKARI 1956
 TSEKKOSLOVAKIA 1968
 AFGANISTAN 1980

Totuuden hetki on pian edessä, hyvä lukija. Iso punainen veli tulee kolmen vuoden päästä, mutta meillä on jo passi Kiinan Kansantasavaltaan. Onko sinulla?

MARCEL PROUST

kirjitti S. Merikanto

Marcel Proust on ehdottomasti suosikkikirjailijani numero yksi. Marcel Proust syntyi 10.7.1871 Pariisissa. Perhetaustaltaan hän oli ylempää keskiluokkaa. Tämän huomaa hyvin siitä, että hänellä jo nuorena oli ystävinä kuuluisien taiteilijoiden ja tiedemiesten lapsia. Myös kirjalliset harrastuksensa hän aloitti nuorena (opiskellessaan Lycée Condorcet'issa hän toimitti koulun lehteä). Proust kirjoitti jo varhaisella iällä arvosteluja, esseitä ja novelleja eri lehtiin. Tätä hän jatkoi myöhemminkin. Hänen esseistään ja arvosteluistaan koottiin pari kirjaa hänen vielä eläessä, hänen kuolemansa jälkeen niitä on ilmestynyt kaiketi muutama. Lisäksi hän käänsi ranskaksi kaksi romaania. Pääteoksensa (Kadonnutta aikaa etsimässä) lisäksi hän kirjoitti kai kaksi romaania.

Yksityiselämässään minusta Proust oli kyllä aika ikävä, hän nimittäin oli oikea seurapiiri-hai. Ja tykkäsi autoilustakin. Hän meni naimisiinkin vuonna 1891 ja sai kai lapsiakin. Hän opiskeli Pariisin yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa, mutta en tiedä valmisuiko miksiäkään. Hän kuoli vuonna 1922 keuhkokatarrin.

Kadonnutta aikaa etsimässä on alunperin 7-osainen teos. Siitä on käännetty suomeksi hädän tuskin ensimmäinen osa, josta on saatu aikaiseksi peräti kolme kirjaa (ne rahanimijä-kustantajat taas). Epäilen että meikäläisen elinaikana sitä tuskin käännetään kokonaan, niin hidas on tahti.

Proust on arvostelijoiden keskuudessa melko kiistelty. Ne jotka hänen juttujaan haukkuvat, esittävät että Kadonnutta aikaa etsimässä on pitkäväteinen ja kritiikittömästi yläloukan elämää kuvaava juttu. Ja myös liian pikkutarkka. Totta on, että Proustin teksti ei ole alleviivaavan julistavaa, sillä hän kuuluu niihin, joiden tekstiä kannattaa lukea myös rivien välistä. Proust on lähinnä sivustakatsoja, joka jättää lukijan tehtäväksi arvioida kirjan tapahtumien ja henkilöiden oikeudenmukaisuuden tai epäoikeudenmukaisuuden. Hän on oikeastaan melko objektiivinen, kun muistaa että hän kuvaa elämää, missä itse on ollut mukana.

Yhteiskunnallinen Proust ei kyllä ole. Hänen lähtökohtansa on hän itse, yksilö. Hän käyttää pääasiallisesti tajunnanvirta-tekniikkaa, joissa assosiaatioilla on merkittävä osuus. Näin on varsinkin Johdanto-osassa. Minusta hänelle on tärkeätä ihmisen sisäinen todellisuus (hän tutkii muistin toimintaa), ei niinkään ulkoiset tapahtumat.

Proust on ennemminkin muodon kuin sisällön uudistaja. Hän pystyy loistavasti siirtymään yhdessä kappaleessa teeleivistä puolimaailman naiseen. Hänen tekstinsä etenee yksityiskohtien kautta tajunnanvirtamaisesti. Virkkeet ovat valtavan pitkiä ja kappaleet yleensä ainakin sivun pituisia. Kuitenkin teksti pysyy yleensä kasassa ja siinä on

Marcel Proust

MARCEL PROUST...

käytetty mielikuviusta. Pitkät lauseet jatkuvat kuin luonnostaan. Proustin teksti ei ole mitenkään vaikeaselkoista, se ei ole mitään sekoilutyyliä.

Kovin toiminnallista tämä juttu ei ole, siinä on melko paljon yleistä pohdiskelua ja pitkiä vuoro- tai yksinpuheluja. Toisaalta ei se varsinainen filosofinen romaanikaan (kuten Gibranin työt) ole. Ihmisten luonteet kuvataan hyvin tarkoin. Samoin tärkeät paikat sisällä ja ulkona, tapahtumia ei niinkään.

Kadonnutta aikaa etsimässä on kuin yksi mylläkkiä kuin vyyhti, joka loppujen lopuksi selviää eli jokainen yksityiskohtakin on tärkeä. Romaanissa on runsaasti mielenkiintoista tekstiä, mutta tietysti myös ikävyyttäviäkin kohtia on. Tämä on aika luonnollista, koska teos on niin laaja.

Olen lukenut tästä romaanista vain suomeksi käännettyt jaksot (englannin kielisenä ei ole silmiin sattunut), joten sen tarkoituksesta tai lopullisista päämääristä en osaa sanoa mitään. Oikeastaan kirjailijan tarkoituksista ei kai ole niin väliksi, koska jokainen tulkitsee kirjoitelmat omalla tavallaan. Minulle Kadonnutta aikaa etsimässä merkitsee seikkailua menneeseen aikaan ja kielelliseen mielikuviukseen.

Ensimmäisellä suomeksi käännetyllä jaksolla on nimenä vain Kadonnutta aikaa etsimässä. Tähän asti lukemistani tämä on kaikkein nerokkain. Se kuvaa Proustin lapsuutta, josta muistitieto on aika hajanaista. Hyppäykset ajassa eteen- ja taaksepäin ovat nopeita, samoin asiasta toiseen siirrytään äkillisesti. Kuitenkin siirtymiset on perusteltu. Kirjan tyyli on lähinnä näennäistä sattumanvaraisuutta. Varsinaista juonta on vaikea selittää, se kun on varsin monimutkainen. Tämä on kai lähinnä esittelyjakso.

Seuraava jakso on Swannin rakkaudet, jossa kuvataan eräs vaikea rakkaussuhde. Tämä on hyvin raskas juttu. Keski-ikäinen mies rakastuu itseään nuorempaan naiseen, jonka kauneus ei saa miestä lämpenemään, vaan muistot jotka naisen kauneus tuo miehen mieleen hänen entisistä naisistaan. Tarinassa selviää millä tavalla nainen saa tahtonsa perille. Ei todellakaan mitään kepeää romantiikkaa. Tämä jakso on yksityiskohdan selvitys, samalla itsenäinen tarina.

Kolmas käännetty jakso on Rouva Swannin ympärillä. Tässä on kaikenlaista sekalaista Proustin varhaiseen nuoruuteen liittyvää juttua, ensirakkaus, ammattihaaveet ja muuta sen kaltaista.

Porvankyläinen tennisseurue wasisadan alusta. Keskellä Marcel Proust.

OLEN
aggressiivinen

OLEN
PROGRESSIIVINEN

OLEN
monis-
depressiivinen

JA
MITÄ
VIELÄ?

OLEN
ANARKISTI...

DADASURREA-
LISTI...

MODERNISTI
AVANGARDISTI

JA VAIKKA
MITÄ
!

VIELÄ minä TEILLE
NÄYTÄN

minä ÄRSYTÄN,
KATSOKAA VAIKKA

minä NÄYTÄN
TEILLE
NÄMÄ

ja katso: moralis-
tit syyttävät
siveellömyydestä

feministit syyt-
tavat naisen
riustosta

tai jos NÄYTÄN
TÄMÄN...

VIINA

NIIN SILLOIN
SAAN KIMP-
PUUNI...

KAIKKI
AIKUISET

myös ne, jotka
ovat humalassa

SELLAISTA ON
OLLA NUORI
NYKYPÄIVÄN
SUOMESSA

LOPPU

Kontakti-ilmoitus

Mitäs tästä sanot, kulttu...

● Nuori, seksistä pitävä vaaleaverikkö etsii rehtiä, kunnon miestä kaiken kivan merkeissä. Asun yksin, tule luokseni. Pidän muodikkaista vaatteista, sex-suista, hyväilyistä. Pukisin sinutkin kauniiksi feminiiniksi, nahkaan, nailoniin... "Sex-ilot"

Ei... ei se ole hyvä. Mutta entäs tämä...

● Olen 33/180/70 poikamies ja haluan yht. naisein kaiken kivan merk. "Leijona 33" Oulun lääni Tunnus

Äh... ei... ei sekään oikein... Mitenkös...

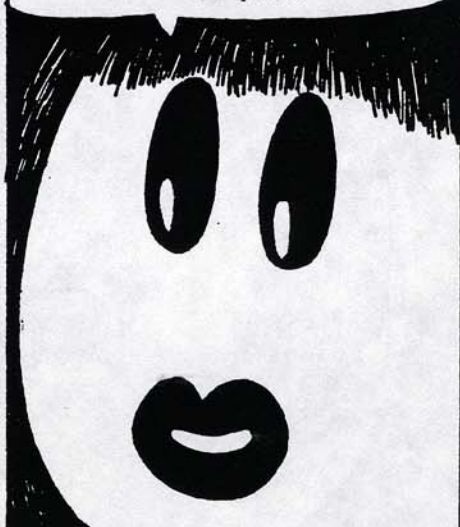
● Nuori, kivannäköinen, 22/172/60 bi-poitsu vailla luotett. yst. 18-25 v. bi-tai h-kundi ota yht. kuvalla. "Tehdään toiveista totta."

En minä oikein tiedä... Tämä ainakin olisi parempi...

● Olen 25 v. l-nainen ja haluan tyydyttää himoni naisten vitulle tuoksuvia pöksyjä haistellen. Lähetä pöksyt ja himokas kirje. Tahdotko ilmaiseksi kanssani Ibizalle rakastelemaan? Täydell. luott. "Liukas posliini"

Hei, mutta kuulenteleppos tätä!

● Olemme 32 v. aviopari ja hal. yht. ryhmäseksistä ja vaihdosta kiinnostuneisiin pareihin tai bi-naisiin. Vast. puh. ja kuvalla. Vaitiolo 100%. "Kuopion ja Oulun lääni"

Jep... sehön kuulostakin jo oikein hyvältä.

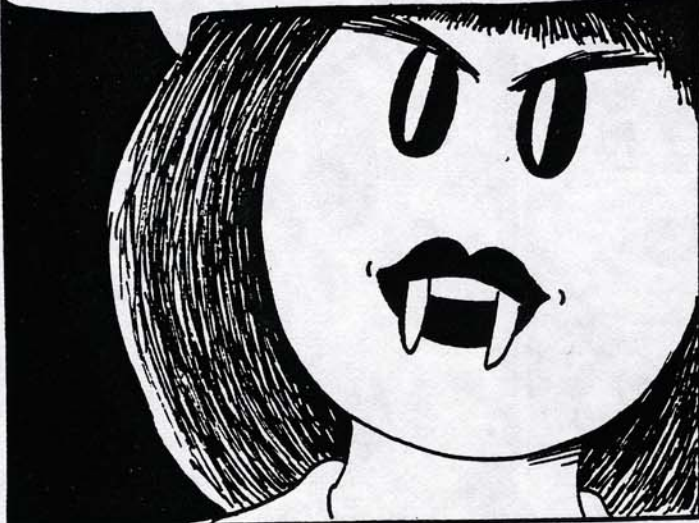
Ajottele, kulttu, molemmille
ihan oma herkkupöytä...

Niinpä...

Kultaseni, tuohon ilmoituk-
seen me vastaamme...

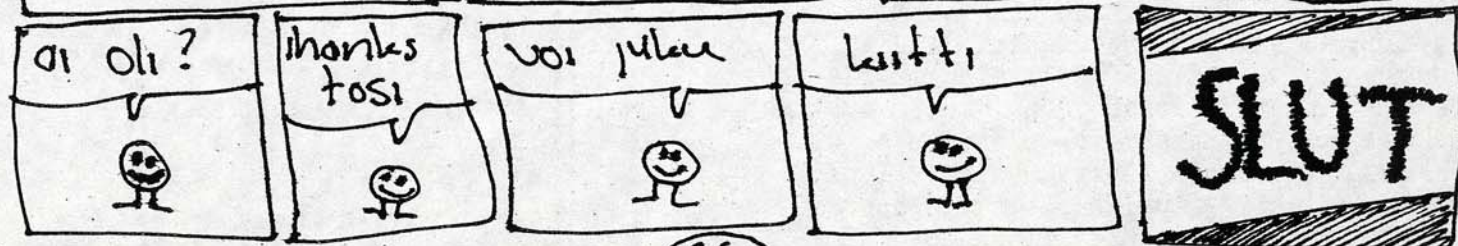
MERKANTIL

5 MK

osoitteesta:

p. Taskinen
Sepäntie
73900 Rautavaara

MIETTEITÄ PIENLEHDISTÄ

Minun mielestä tehdään Suomessa yhä vaan liian vähän pienlehtiä, ei ainakaan liikaa. Viime aikoina on joissain pikkulehdissä esiintynyt hyvinkin kiivasta arvostelua muita alakulttuuri-lehtiä vastaan, muita lehtiä on jopa määrätty lopetettaviksi. Minusta sellainen on väärin, koska lehden-teko on toimintaa ja ajattelua joka tapauksessa.

Tietenkään kaikki lehdet eivät kiinnosta lukijoita, mutta se ei periaatteessa ole mitenkään paha juttu. Tärkeintä on se, että saa aikaan jotain, vaikka lehden. Kukaan ei tee lehdestään klisettä, vaan omien senhetkisten kiinnostustensa mukaisen. Sillä kaikessa kehittyy, mitä tekee. Joten lehdenteon jälkeen voi syntyä ideoita paljoo muuhun, mitä ei ehkä tulisi ajatelleeksikaan ilman omaa lehteä.

Minusta kaikkea kannattaa kokeilla, myös pienlehden toimittajana olemista. (SM)

Ylistys pienlehdille

Mitä, onko Suomessa ollut aika, jolloin pienlehtiä ei ole ollut. Sitä on vaikea kuvitella kun katsoo vaikka Soundin "pikku-ilmot" palstaa. Pienlehtiä on paljon. Paljoudesta huolimatta monetkaan "tavalliset ihmiset eivät tiedä juuri mitään näistä läpsyköistä. Pienlehtiä lukee vain niiden tekijät, heidän kaverit ja harvalukuinen eliitti.

Pienlehdistä vuodatetaan juttua vaikka kuinka paljon, mutta suurin osa em. jutuista ilmestyy sitten pienlehdissä. Ns. suurissa lehdissä on juttua ollut Suomen kuvalehdessä (joka uskoi koko p-lehti kulttuurin kuolevan pian) ja Kompostissa (jota nyt lukee vain sellaiset...). TV:ssäkin oli talvella omistettu 15 minuuttia tälle touhulle. Studioon oli lahdattu viisi-kuusi p-lehtien kermaan kuuluvaa aukomaan päätään. Kovin siellä puhuttiin, mutta anti jäi melko laihaksi. Aivan kuin ei lotaisikaan sanottu mitään. Ja tätä en sanonut kateudesta.

Suurin osa p-lehdistä käsittelee musiikkia (kuten tunnetusti tiedetään), mutta mukaan mahtuu myös feministisiä julakaisuja (Nalleposti, Fani), sarjakuvalehtiä, ns. hauskoja lehtiä (Lumikki, Kesävieraan joulu), "ajattelu"lehtiä (Ihan Outo, Toisinaanajatteleva) ja nyt jopa uskonnollinen

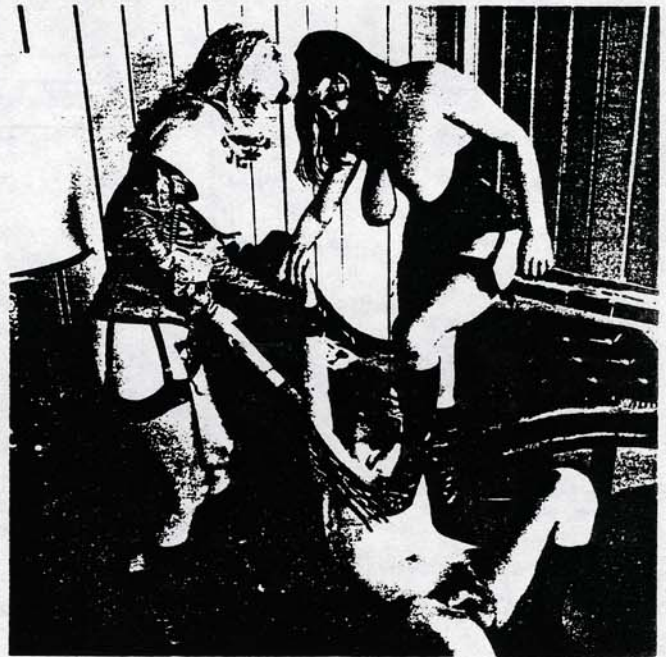
p-lehti (Faith). Suuri osa käsittelee myös em. aiheita sekaisin (Hämy). P-lehdistö elää ja voi hyvin.

Vanhat jutut paperille pisti

Urpo Keknen/Vetelehtijä & Boom

Toimituksen huomautus:

Öh jaa että, tota, onko Nalleposti feministijulkaisu... Eipä me olla tota juttua sen tarkemmin pohdittu, mutta kylähän se voi niinkin olla, kun kaikki Nallepostin toimittajakin on naisia (tietysti tota Merikantoa lukuunottamatta...)

Nallepostin feministitoimittajat näyttävät eräälle miespuoliselle sovinnistisialle, että missä kaappi seisoo (yllä)

27

KAAOS® N:o 3
MAGAZINE

-ILMESTYI JUURI-
-MAKSAA VITosen-
-A5 sivuja vain 40-
-SISÄLTÖ: KAIKKEE PASKAA-
-OSOITE:
MATTI SAARINEN
JAAKONTIE 4 AS.12
37800 TOIJALA

Kuten tiedotte, eivät ns. pienlehdet mene oikein kaupaksi. Tämä ei kuitenkaan johdu esim. huanosta sisällöstä, vaan pekkästä vääristä markkinointimenetelmistä.

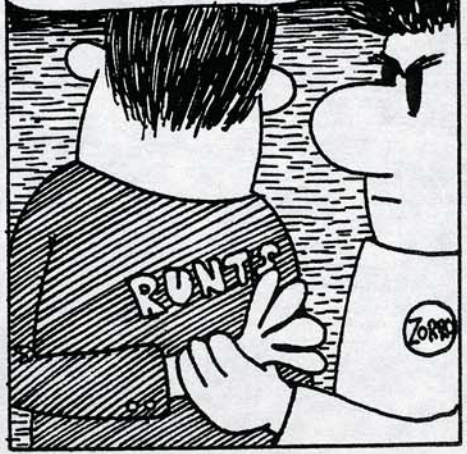
Siksi päannammekin tässä muutamia

NEUVOJA PIENLEHTIEN KATUMYYJILLE TEHOKAMMAN MYYNTITOMINNAN AIKAANSAAMISEKSI eli näin se käy...

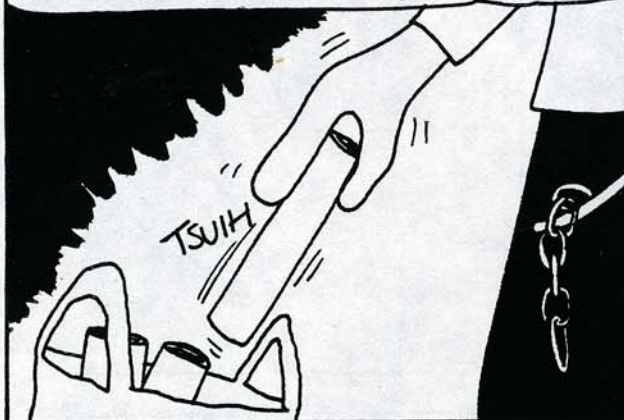
Potentiaalista, mutta vielä toistaiseksi vaihtoehtokulttuurista kiinnostumaton asiakas lähestytään aluksi verovasti takaoppin,

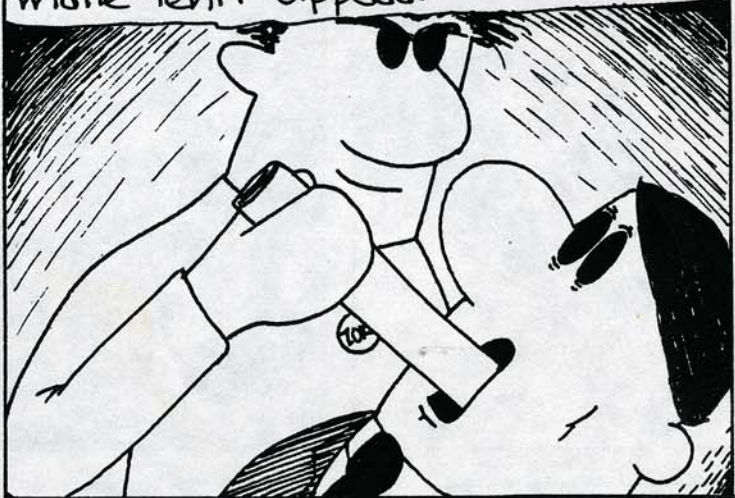
minkä jälkeen hänen mielentilansa vangitaan näppärästi esim. poliisien yleisestä käyttämällä talutusotteella.

Seuraavassa vaiheessa otetaan vapaaksi päivällä kädellä pienlehti muovikassista ja talutusotetta kivistämällä aukaisetaan asiakkaan suu...

jonne valmiiksi rullalle kierretyt lehti, vikkelästi tungetaan. Muista: mitä tiukempi rulla, sitä syvemmälle lehti uppoaa.

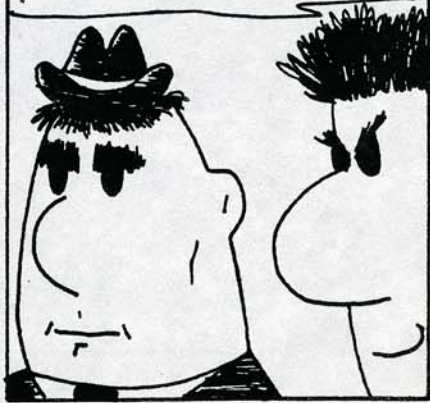
Lehden onnellisen ostajan vielä yrittäessä selvittää itseään yllättävän kulttuurishokin jälkeivoikutuksista...

paimii myyjä näppärästi asiakkaan lompakon ja valitsee sieltä sopivaksi katsomansa summan maksuksi juuri myydystä lehdestä, sekä vapaaehtoiseksi avustukseksi tamituksen uhrautavalle työlle...

Tämän jälkeen hän voikin siirtyä kohti seuraavaa asiakasta, joko ei vielä tiedä olevansa kiinnostunut pienlehdistä...

Pieni ihme; osa 3

Katsos, ei se voi-
kaan kestä. Se
on vain mieliku-
vitusta.

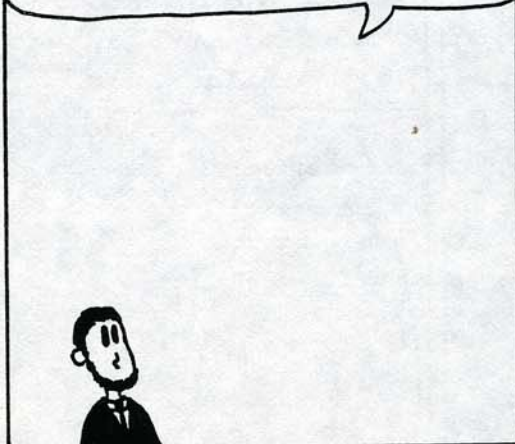
Se voi tulla to-
deksi vain unes-
sa...

Sensijaan...

Jos haluat, että se
mitä kuvittelet jää
pysvästi näkymään,

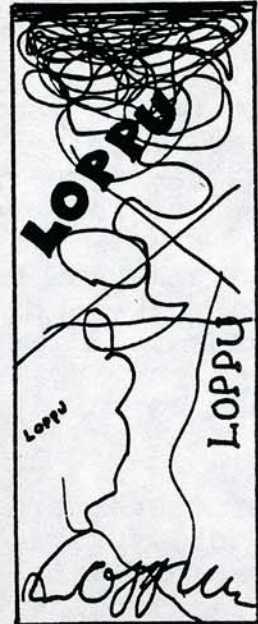
täytyy sinun muovata sille
muoto todellisuuden aineksista,
kuvista, sanoista, muodoista tai
sävelistä.

Sitä on se niinso-
nottu taide...

Sitä mikä on joskus
kuviteltu ja sitten
tuotu unen rajon yli
todellisuuden maailmoi-
hin.

Joko sinä luet
Nallepostia,
groaurrrh...

TÄYTETTÄ, täytettä

Kaikki taide on pohjimmil-
pelkkää viihdettä:
kysymys on vain siitä,
mistä kukin viihtyy tai on
viihtymättä.

Täytettä, sitähan taide on,
täytettä, jolla täytetään
tyhjiä aikoja ja tiloja.
Suokaa nyt anteeksi tämä
toisto, mutta momotonia
on kuoleman liike
ja kuolema puolestaan
nykyajan suurimpia tabuja.
Sekoilu sitten; siinäpä se,
lauseilla ei ole muotoa,
samalla ei ole merkityksiä;
se on niin kovin helppoa
ja ennenkaikkea
turvallista.

Hupaisaa täytettä suureen
reikään, jota sanotaan
inhimilliseksi tuskaksi
-voi hyvät hyssykät-
sitä on taide,
menipä se sitten
riman yli tai ali
sekoillen tai ilman...

LOPPU

IDÄSTÄ NOUSEE AURINKO

TEKSTI: (W)

Häpeä kanssanne. Me jaoimme ne laput teidän postilaatikoihinne, ne laput, joissa varoitettiin keltaisesta vaarasta. Me ne laput...ettekä te uskoneet meitä.

Mutta oikeassa me olimme, niin totta perkele olimmekin ... me oikeassa...Ei, se on aivam totta: me emme erehdy koskaan, eikä tämäkään kerta ollut mikään poikkeus.

Täällä ne nyt ovat, siitä ei ole pienintäkään epäilystä. Katsokaa nyt toki ympärillenne, ihan minne tahansa, ihan missä tahansa, vaikkapa bussissa tai ratikassa ja mitä sitten näettekään...

Katsokaa nyt: joka paikassa ne istuvat toistensa sylissä, joka paikassa ne syövät ruokansa suoraan kadun tomusta... niin todella, eikö se olekin inhottavaa. Ja niiden vaatteet; kuinka ne voivatkin pitää yllään noita epä... miten se olikaan...epä...niin: epämiellyttäviä muovisia paitoja, housuja ja hameita. Ei minä en jaksa ymmärtää.

Ja ne vielä...niin, ne haisevat, haisevat ammoniakille. Mikäli olen oikein ymmärtänyt, ne käyttävät sitä hajuvetenään... eikö olekin kammottavaa? Ja niiden kengät sitten...ei, ei, minä en yksinkertaisesti voi ymmärtää, kuinka ne voivatkin kävellä kolme numeroa liian suurilla kengillä, en, en.

Niiden puheet sitten: herranjestas, että ne ovat olevinaan ystävällisiä. Ne hymyilevät, ne tervehtivät kaikkia naapureitaan ja auttavat vanhuksia kadun ylitse. Ja kaiken aikaa ne kyselevät meiltä: "Olemmeko me huorat, herra?"

Niin siinä kävi; idästä tulivat suuret toukat...ihan niinkuin me samoimme...ihan juuri niin...

THE WORLD IS A BUNDLE OF HAY,
MANKIND ARE THE ASSES
WHO PULL;
EACH TUGS IT A DIFFERENT
WAY,
AND THE GREATEST OF ALL
IS JOHN BULL. BY GEORGE GORDON

LOPPU

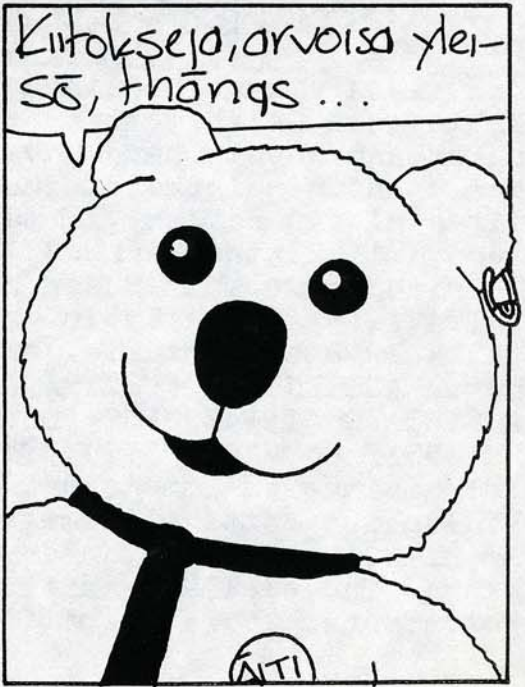
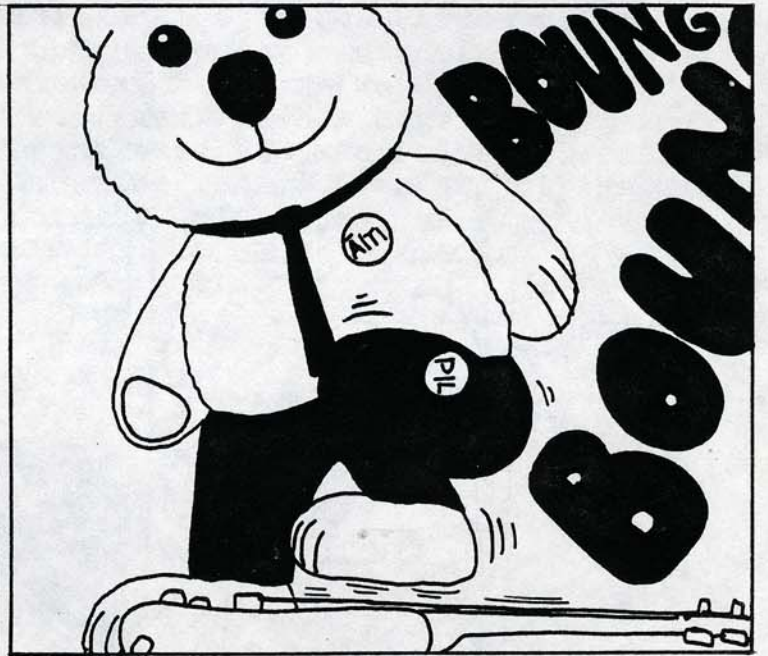
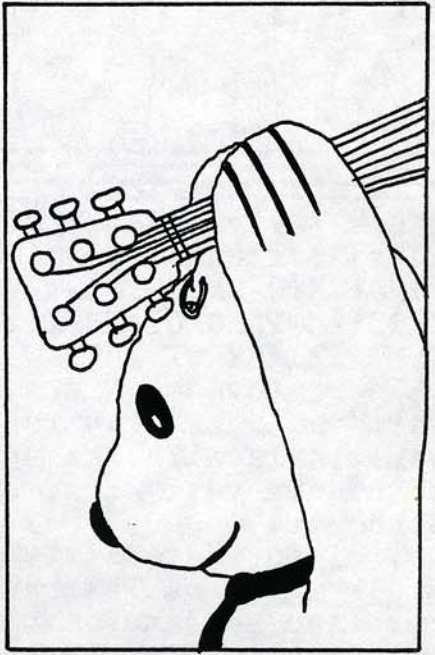
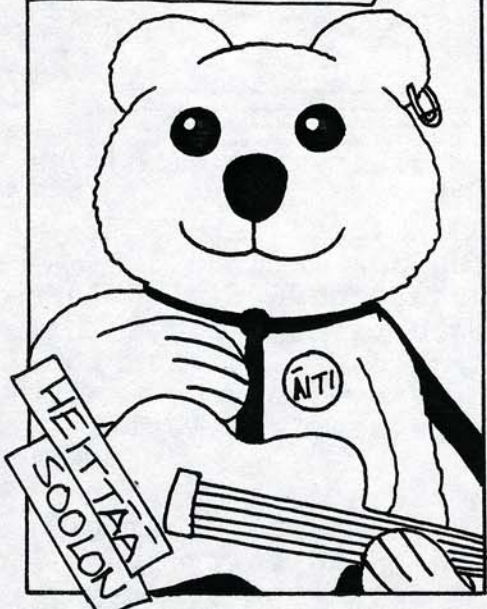
Kuulkaapa nyt: me ollaan tullu siihen tulokseen, että ei sitä tässä nyt oleta kaiken maailman jurtalle lehtä tekemään, vaan pitää jotenkin varmistautua lukijoiden sivistyksellisestä tasosta. Vastaapa siis viereiseen kyselyyn ja palauta se toimitukselle 24.12.911 mennessä. Pollantona punk-kalehmassen lp:een

Tiedotko mikä on dikotomia?
kyllö ei (vast. nu-
tuun, pöh)

Lumi Leopardi
Lumi Leopardi
Lumi Leopardi

FAT VIRTANEN

Mitä? Mitä? Mitä? VARASTETAANKO MEILTÄ IDEOITA?

Tässä täytyy näemmä siirtyä puolustuskannalle, puolustamaan omia tekijänoikeuksiaan nimittäin. Ai, että miksikö???

SIKSI, ETTÄ MAAN JOHTAVA ROCK-AUKTORITEETTI SOUNDI TIETEN TAI TIETÄMÄTTÄÄN PLAGIOI ERÄITÄ MEIDÄN USEAMMASSA KUIN YHDESSÄ YHTEYDESSÄ KÄYTTÄMIÄME IDEOITA. Kyse on tietenkin Soundin numerossa 5/81 olleesta sarjakuvasta Pikku Nallet Rockmaailmassa, jossa pienet -muuten hirtittävän rumiksi piirretyt nallet- hyökkäävät kesken U.K.Subsien konserttia lavalle, kaappaavat kyseisen sarjakuvan, syövät sitten ensiksi bändin värivalot, sitten bändin jäsenet ja lopuksi vielä Pertti Strömmiin.

No, mitäs tästä sitten muka on noka koputtamista?

Ensiksikin: nallekarhujen käyttö punkin ja rokin rienaamiseen ei ole kyseisen sarjakuvan piirtäjän oma idea, vaan sitä on käytetty jo Nallepostin ensimmäisessä numerossa, joka kuten tietänne ilmestyi viime vuoden marraskuussa ja lähetettiin heti tuoreeltaan Soundiin, jotta saisimme lehtemme mainoksen Soundin pikku-ilmot-palstalle.

Toiseksi: Soundin sarjakuvassa keskeisesti esillä oleva esineitten ja henkilöitten syömistä koskeva idea voidaan sangen helposti palauttaa viime Nallepostissa olleessa sarjakuvassa esiintyneeseen lehden syömiseen. Jotta juttu tulisi selvemäksi, otettakoon tuo mainittu sarjakuva vielä kerran esille. Näin:

Kun vielä otamme huomioon sen, että yllä olevan sarjakuvan sisältänyt Nalleposti 2 lähetettiin sekin Soundin toimitukseen ja, että Mika Junna on samaisesta sarjakuvasta muokannut tuoreimmassa Linnussa olevan Nallepostin mainoksen, juolahtaa milteipä väkisin mieleen, että Soundissa olevan sarjan piirtäjä on saattanut nähdä joko Nallepostin (ilmestyi 17.2) tai Linnun.

No niin: emme kuitenkaan halua syyttää ketään mistään, sillä ON KOROSTETTAVA, että on täysin mahdollista, että edellä mainitut seikat ovat pelkkiä yhteensattumia, eikä mitään ideoiden siirtymistä ole tapahtunut. KUITENKIN ON SYYTÄ KOROSTAA MYÖS SITÄ, ETTÄ JOS IDEOIDEN PLAGIOIMISTA ON TAPAHTUNUT, ON SE TAPAHTUNUT NIMENOMAAN SITEN, ETTÄ MEILTÄ NE IDEAT ON VARASTETTU: Painotettakoon siis vielä kerran, että me julkaisimme ensimmäisen Nallepostin vuonna 80, ettei vaan kukaan taunki luulisi, että olisimme saaneet idean tähän lehteen Soundista. No niin, se siitä. Tänäpä on 20.5 ja Nalleposti 3 menee painoon huomenna. Tuo edellä mainittu Soundi ehti kolahtaa postiluukusta 19.5, joten vähän kiirettä piti tämän jutun mukaansaaminen lehteen.

(KV p SM)

K.M.O.VIROLAINEN
esittää:

Päivä
silloin
kuvat

LOPPUIVAT

KESKEN...

...mutta huomenna...
niin huomenna on
kaupat taas auki ja
voi käydä ostamas-
sa lisää tussia
ja silloin ei ole kuvat
enää lopussa...

LOPPU

Painotuote
(trycksak)

VASTAANOTTAJA:

P. Kallio
Erkkilä
85500 Nivala

HELSINKI 100
LAAPASUS
26 6 91 15
SUURPOSTI
POSTI- ja VIERASASIAKKAIDEN
SUOMI-FINLAND

HELSINKI 100
LAAPASUS
26 6 91 15
SUURPOSTI
POSTI- ja VIERASASIAKKAIDEN
SUOMI-FINLAND

HELSINKI 100
LAAPASUS

HELSINKI 100
LAAPASUS

